

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 25 november 2016
(OR. en)

14875/16

**Interinstitutionellt ärende:
2016/0359 (COD)**

**JUSTCIV 310
EJUSTICE 191
ECOFIN 1120
COMPET 617
EMPL 500
CODEC 1744**

FÖRSLAG

från: Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens
generalsekreterare

inkom den: 23 november 2016

till: Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska
unionens råd

Komm. dok. nr: COM(2016) 723 final

Ärende: Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV om
ramar för förebyggande omstrukturering, en andra chans och åtgärder för
att göra förfaranden för omstrukturering, insolvens och skuldavskrivning
effektivare och om ändring av direktiv 2012/30/EU

För delegationerna bifogas dokument – COM(2016) 723 final.

Bilaga: COM(2016) 723 final

Strasbourg den 22.11.2016
COM(2016) 723 final

2016/0359 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

**om ramar för förebyggande omstrukturering, en andra chans och åtgärder för att göra
förfaranden för omstrukturering, insolvens och skuldavskrivning effektivare och om
ändring av direktiv 2012/30/EU**

(Text av betydelse för EES)

{SWD(2016) 357 final}

{SWD(2016) 358 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

- **Motiv och syfte med förslaget**

Insolvensregler omfattar ett brett spektrum av åtgärder, från tidiga insatser innan ett företag hamnar i svårigheter, snabb omstrukturering så att livskraftiga delar av ett företag bevaras, likvidering av tillgångar om företagen inte kan räddas på annat sätt och slutligen att ge hederliga entreprenörer en andra chans via skuldavskrivning.

En välfungerande insolvensram som omfattar alla dessa åtgärder är ett väsentligt inslag i ett gott affärsklimat, eftersom det främjar handel och investeringar¹, bidrar till att skapa och bevara arbetstillfällen och hjälper ekonomierna att lättare absorbera ekonomiska chocker som leder till höga nivåer av nödlidande lån och arbetslöshet. Alla dessa frågor är viktiga prioriteringar för Europeiska kommissionen.

Insolvensfrågor har en stark unionsdimension. En alltmer sammanlänkad inre marknad med en allt starkare digital dimension innebär att mycket få företag är rent nationella när det gäller aspekter såsom deras kundbas, försörjningskedja, verksamhetsområde, investerare och kapitalbas (för att bara nämna några). Framför allt är insolvensfrågor också en avskräckande faktor när det gäller gränsöverskridande expansion och investeringar. Många investerare anger osäkerhet kring insolvensregler eller risken för långdragna eller komplexa insolvensförfaranden i ett annat land som huvudskäl för att avstå från att investera eller ingå en affärsförbindelse utanför sitt eget land. En högre grad av harmonisering av insolvenslagstiftningen är därför viktig för en väl fungerande inre marknad och för en verklig kapitalmarknadsunion. Detta är anledningen till att frågan länge har varit föremål för stort intresse på EU-nivå.

Mer samstämmiga insolvens- och omstrukturingsförfaranden skulle möjliggöra större rättssäkerhet för gränsöverskridande investerare och uppmuntra till en snabb omstrukturering av livskraftiga företag i ekonomiska svårigheter. Ineffektiva och olikartade insolvenslagstiftningar gör det svårare för investerare att bedöma kreditrisker, särskilt när de överväger att göra gränsöverskridande investeringar. Mer gränsöverskridande riskdelning, starkare och mer likvida kapitalmarknader och diversifierade finansieringskällor för företag inom EU kommer att fördjupa den ekonomiska integrationen, sänka kostnaderna för att erhålla krediter och öka EU:s konkurrenskraft.

Omstrukturering och insolvens

I dagens Europa överlever hälften av alla företag mindre än fem år². Antalet företag som blir föremål för insolvens har ökat sedan den ekonomiska krisens topp 2009 och är fortfarande hög, även om trenden nu verkar vända. I flera medlemsstater finns det en tendens att styra livskraftiga företag i ekonomiska svårigheter mot likvidation snarare än mot tidig omstrukturering. Det uppskattas att 200 000 företag i EU försätts i konkurs varje år (eller 600

¹ I kommissionens årliga tillväxtöversikt för 2016 (COM(2015) 690 final, 26.11.2015) erkänns uttryckligen att ”verkningsfulla ramar för hantering av insolvens” är avgörande för investeringsbeslut.

² Enligt Flash Eurobarometer 354 (2012), som också visade att 43 % av européerna inte skulle starta en verksamhet på grund av rädslan för att misslyckas (s. 72).

per dag), vilket motsvarar en förlust av 1,7 miljoner direkta arbetstillfällen varje år. En fjärdedel av dessa insolvenser är gränsöverskridande, dvs. de inbegriper borgenärer och gäldenärer i fler än en EU-medlemsstat³. En betydande procentandel av företag och tillhörande arbetstillfällen skulle kunna sparas om förebyggande åtgärder fanns i alla medlemsstater där de har anläggningar, tillgångar eller borgenärer. Dessutom skulle tillgången till snabba förfaranden för förebyggande omstrukturering säkerställa att åtgärder vidtas innan ett företag kommer i betalningssvårigheter. Detta skulle bidra till att minska risken för att lån blir nödlidande i konjunkturedgångar, vilket minskar deras negativa inverkan på den finansiella sektorn. Den gränsöverskridande dimensionen och kostnaderna för insolvensregler som skiljer sig åt är dock mycket mer omfattande. För det första, även om borgenärer har leverantörer i sin leveranskedja som är rent inhemska företag, kan den situationen att en leverantör kommer i ekonomiska svårigheter och inte kan räddas ändå ge negativa konsekvenser som kan leda till insolvens hos det gränsöverskridande företaget. Verkningarna av dessa gränsöverskridande insolvenser kan vara mycket stora, eftersom de mest troligt avser större företag. För det andra kan vissa företags gränsöverskridande borgenärer (särskilt små och medelstora företag) föredra att avskryva gränsöverskridande fordringar enbart på grund av att det är för dyrt att göra dem gällande, till exempel om lokal rättslig rådgivning behövs. Slutligen förväntas den framtida utvecklingen på den inre marknaden leda till att fler företag bedriver gränsöverskridande handel, och således även till fler insolvensförfaranden med gränsöverskridande påverkan. Särskilt innovativa företag behöver en större marknad för att kunna växa och undvika insolvens under de första fem åren.

Kvaliteten på medlemsstaternas regelverk för omstrukturering och insolvens påverkar direkt utdelningen till borgenärer. Världsbankens indikatorer tyder på att utdelningsgraderna i EU varierar mellan 30 % i Kroatien och Rumänien och 90 %⁴ i Belgien och Finland. Utdelningsgraderna är högre i de ekonomier där omstrukturering är det vanligaste insolvensförfarandet. I genomsnitt kan borgenärer i sådana ekonomier förvänta sig att återvinna 83 % av sina fordringar, jämfört med ett genomsnitt på 57 % i ett likvidationsförfarande⁵. Även om dessa resultat även återspeglar ekonomiska faktorer såsom den totala ekonomins tillstånd, betonar de vikten av en övergripande insolvensram som är förankrad i ett starkt institutionellt och kulturellt sammanhang, för att uppnå bättre resultat för samhället.

De förebyggande inslag i omstruktureringsförfaranden som påverkar deras effektivitet och därmed även antalet företag som räddas och deras lönsamhet på lång sikt skiljer sig avsevärt åt mellan medlemsstaterna. Exempelvis bör en effektiv ram kräva att ett företag i svårigheter så tidigt som möjligt har tillgång till förebyggande omstrukturering. I flera medlemsstater kan gäldenärer dock inte omstrukturera skulder med sina borgenärer innan de faktiskt är insolventa, eller i vart fall inte utan mycket strikta och kostsamma tillträdesvillkor.

Villkoren för avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder som stöd för omstruktureringsförhandlingar är också mycket olika; i vissa länder är sådant avbrytande inte möjligt, medan det i andra råder stor variation vad gäller varaktighet och undantag. När planer antas av borgenärer tenderar regler i medlemsstaterna att variera kraftigt i fråga om klassbildning, möjligheten att omstrukturera med endast vissa borgenärer samtidigt som rättigheterna för de borgenärer som inte deltar lämnas opåverkade, vilka majoriteter som

³ Arbetsdokument från kommissionens avdelningar som åtföljer kommissionens rekommendation om en ny strategi för att hantera konkurs och insolvens, SWD(2014) 61 slutlig, 12.3.2014, s. 2.

⁴ Världsbanken Doing Business Index 2016.

⁵ Världsbanken Doing Business Index 2016.

krävs, och villkoren för en rättslig eller administrativ myndighets bekräftelse av omstruktureringsplanen. Skydd för ny finansiering och tillfällig finansiering (mycket viktiga för att säkra omstruktureringsplaners framgång) varierar också mellan medlemsstaterna, alltifrån minimiskydd från talan om återvinning till en form av företräde framför befintliga skulder i senare insolvensförfaranden. Slutligen sträcker sig deltagandet från rättsliga eller administrativa myndigheters sida, liksom de förvaltare som utses av de rättsliga eller administrativa myndigheterna, från att vara minimalt till ett fullständig deltagande.

Sådana skillnader gör det i princip omöjligt att få till stånd en omstruktureringsplan för en gränsöverskridande koncern med dotterbolag i fler än två medlemsstater⁶.

En andra chans

I många medlemsstater tar det mer än tre år för hederliga entreprenörer som försatts i konkurs att få sina skulder avskrivna och göra en nystart. Ineffektiva ramar för att ge entreprenörer en andra chans leder till att dessa fastnar i skuldfällor eller drivs in i den svarta ekonomin eller att de måste flytta till andra jurisdiktioner för att få tillgång till gynnsammare system. Förflyttning är dyrt för borgenärer, som måste beakta den ytterligare risken att en entreprenör kan få en kortare skuldavskrivningsperiod i en annan jurisdiktion. Förflyttning medför också höga kostnader i ekonomiska och mänskliga termer för entreprenörer eftersom de enligt förordning (EU) 2015/848⁷ om insolvensförfaranden kan behöva vara etablerade i en medlemsstat under en viss tid innan de får ansöka om skuldnedsättning i den jurisdiktionen. Vidare finns det belägg för att kortare skuldavskrivningsperioder har en positiv inverkan på både konsumenter och investerare, eftersom de då snabbare kan komma tillbaka i konsumtions- och investeringscyklerna. Detta i sin tur stimulerar entreprenörskap.

I vissa medlemsstater är enbart skuldavskrivning inte tillräckligt för att en entreprenör ska få starta en ny affärsverksamhet, t.ex. om konkurs åtföljs av ett näringsförbud som varar under en längre tid och som kan utfärdas utan hänsyn till huruvida entreprenören handlade i god tro. För att ge hederliga entreprenörer en verklig andra chans bör näringsförbud som är kopplade till överskuldssättning också vara tidsbegränsade så att de löper ut senast när skuldavskrivningsperioden upphör. Personuppgifter som används i samband med gäldenärens överskuldssättning bör vara adekvata, relevanta och begränsade till vad som krävs i förhållande till de ändamål för vilka de behandlas och bevaras på ett sätt som medger identifiering av den registrerade under högst den tid än som är nödvändig för de ändamål för vilka personuppgifterna behandlas. Den allmänna dataskyddsförordningen⁸ som kommer att ersätta direktiv 95/46/EG och tillämpas från och med den 25 maj 2018 förtydligar ytterligare den rättsliga ramen och kraven vid behandling av personuppgifter.

Fysiska personers överskuldssättning är ett stort ekonomiskt och socialt problem. 11,4 % av Europas medborgare är permanent försenade med betalningar av räkningar, ofta gas-, vatten- eller elräkningar⁹. Detta beror huvudsakligen på ogynnsamma makroekonomiska villkor i

⁶ Robert van Galen, Stephan Madaus, *Corporate Rescue*, 2013, s. 52.

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 av den 20 maj 2015 om insolvensförfaranden, EUT L 141, 5.6.2015, s. 19.

⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG, EUT L 119, 4.5.2016, s. 1.

⁹ http://ec.europa.eu/consumers/financial_services/reference_studies_documents/docs/part_1_synthesis_of_findings_en.pdf.

samband med den finansiella och ekonomiska krisen (t.ex. arbetslöshet) i kombination med personliga förhållanden (t.ex. skilsmässa, sjukdom).

Entreprenörer är inte de enda som drabbas. Konsumenter har i stort sett samma behandling enligt nationell insolvenslagstiftning, men detta är inte fallet i alla medlemsstater. Detta leder till ökade kostnader för medlemsstaternas sociala trygghetssystem och ekonomiska konsekvenser, såsom minskad konsumtion, förvärvsfrekvens och uteblivna tillväxtpotentialer.

Generell effektivitet hos omstrukturering, insolvens och en andra chans

De överdrivet långa förfarandena för omstrukturering, insolvens och skuldavskrivning i flera medlemsstater är en viktig faktor som leder till låga utdelningsgrader och avskräcker investerare från att göra affärer i jurisdiktioner där förfaranden riskerar att ta för lång tid. I hälften av medlemsstaterna tar det två till fyra år att hantera ett fall av insolvens¹⁰. Bortsett från tre medlemsstater har förfarandenas längd inte förbättrats under de senaste fyra åren, och i två medlemsstater blev förfarandena längre under samma tidsperiod. Särskilda aspekter som spelar en viktig roll när det gäller förfarandenas längd är hur specialiserade domarna är, och därmed vilken förmåga de har att fatta snabba beslut, samt vilken kompetens förvaltare på området för omstrukturering, insolvens och en andra chans har och hur de utnyttjar digitala kommunikationsmedel i förfarandena. Specialiserade förvaltare och domare i insolvensärenden samt tillgången till digitala verktyg kan i hög grad bidra till att minska förfarandenas längd, minska kostnader och förbättra tillsyn eller övervakning.

Trots en förbättring av konjunkturen, är nivån på nödlidande lån, som ökade snabbt i de flesta medlemsstater till följd av den ekonomiska krisen, fortsatt hög. Den höga andelen nödlidande lån har direkta konsekvenser för bankernas förmåga att stödja tillväxt¹¹. I vissa medlemsstater har riktade reformer haft en positiv inverkan. Emellertid visar motståndskraften mot nödlidande lån i Europeiska unionen att ytterligare åtgärder måste vidtas för att säkerställa att den onda cirkeln med dålig kvalitet på tillgångar, eftersläpande kreditutveckling och låg tillväxt inte fortsätter. Åtgärder för att göra ramarna för omstrukturering, insolvens och en andra chans effektivare skulle bidra till en effektiv hantering av lån som inte återbetalas och minska ackumuleringen av nödlidande lån i bankernas balansräkningar¹². De skulle också bidra till att förbättra det restvärde som borgenärer kan förvänta sig genom att tillåta en tidigare och snabbare omstrukturering eller resolution av en gäldenär i ekonomiska svårigheter. De kan slutligen användas för att undvika framtida ackumulering av nödlidande lån eftersom lån där återbetalningen upphör skulle kunna drivas in mer effektivt. Förbättring av de rättsliga ramarna för indrivningssystemen kommer inte att fullständigt lösa frågan om befintliga nödlidande lån där ett indrivningsförfarande redan har inletts. En förstärkning av det rättsliga systemet skulle dock kunna bidra till att påskynda de återstående stegen i förfarandet. På detta

¹⁰ Resultattavla för rättskipningen i EU 2016.

¹¹ Enligt IMF:s översyn enligt artikel IV av euroområdet, har höga nivåer av nödlidande lån och skulder hållit tillbaka bankernas utlåning och investeringar, vilket begränsar möjligheterna att få igenom enklare finansiella villkor, IMF: Euroområdets politik – utvalda frågor, IMF:s landrapport nr 15/205, juli 2015, euroområdets politik, IMF:s landrapport nr 15/2014, juli 2015, s. 61.

¹² *Mot ett fullbordande av bankunionen*, Europeiska kommissionen, COM (2015) 587 final av den 24 november 2015.

sätt kan reformer av insolvenslagstiftningen komplettera andra pågående reformer på EU-nivå inom banksektorn och vad gäller kapitalmarknader.

Bakgrund till förslaget

Förslagets huvudsakliga syfte är att minska de största hindren för den fria rörligheten för kapital som följer av skillnader i medlemsstaternas ramar för omstrukturering och insolvens. Målet är att alla medlemsstater ska införa centrala principer för effektiva ramar för förebyggande omstrukturering och en andra chans, och åtgärder för att göra alla typer av insolvensförfaranden effektivare genom att minska förfarandenas längd och tillhörande kostnader och förbättra deras kvalitet. Sådana ramar syftar mer specifikt till att öka investeringar och arbetstillfällen på den inre marknaden, minska onödiga avvecklingar av livskraftiga företag, undvika onödiga förluster av arbetstillfällen, förhindra ackumulering av nödlidande lån, underlätta gränsöverskridande omstruktureringar och minska kostnader och öka möjligheterna för hederliga entreprenörer att göra en nystart.

Tillsammans med centrala principer behövs mer målinriktade regler för att göra ramarna för omstrukturering effektivare. Regler om aktsamhetskrav för företagsledare när de närmar sig insolvens spelar också en viktig roll när det gäller att utveckla en kultur av räddningsinsatser i stället för avveckling, eftersom det uppmuntrar till tidig omstrukturering, förebygger misskötsamhet och undviker förluster för borgenärer. Det är också viktigt med regler om verktyg för tidig varning.

Förslaget harmoniserar inte centrala aspekter av insolvens, såsom regler om villkoren för att inleda insolvensförfaranden, en gemensam definition av insolvens, företrädesordningen och talan om återvinning i generella termer. Även om sådana regler skulle vara användbara för att uppnå fullständig gränsöverskridande rättssäkerhet, vilket många berörda parter bekräftat vid det offentliga samrådet¹³, förefaller de nuvarande olikheterna mellan medlemsstaternas rättssystem vad gäller insolvensförfaranden alltför stora att överbrygga med tanke på de många kopplingar som finns mellan insolvensrätten och andra områden i nationell rätt, till exempel skatterätt, arbetsrätt och socialförsäkringsrätt. Bindande harmonisering skulle kräva långtgående ändringar i handelsrättsliga, civilrättsliga och bolagsrättsliga bestämmelser medan flexibla bestämmelser riskerar att inte åstadkomma de önskade ändringarna. Vidare har de bestämmelser om registrering och verifikation av fordringar som anges i kommissionens meddelande från december 2012¹⁴ relativt liten betydelse med tanke på de förbättringar som införts genom insolvensförordningen¹⁵.

I stället fokuserar detta förslag på att ta itu med de viktigaste problemen, som skulle gå att lösa genom harmonisering. Insolvensförfaranden behöver anpassas för att göra det möjligt för gäldenärer i svårigheter att omstrukturera i ett tidigt skede. Regler som skulle bidra till detta måste inbegripa att man häver kravet att ansöka om insolvens när gäldenären fortfarande befinner sig i en formell omstruktureringsprocess, eftersom en sådan insolvensansökan kan vara ett hinder för att uppnå målet med omstruktureringen. Vidare bör det finnas en ordning för talan om återvinning i insolvensförfaranden för att skydda transaktioner som ingåtts i god

¹³ http://ec.europa.eu/justice/newsroom/civil/opinion/160321_en.htm

¹⁴ Europeiska kommissionen: Meddelande *En ny europeisk strategi för att hantera misslyckade företagssatsningar och insolvens* COM(2012) 742.

¹⁵ EUT L 141, 5.6.2015, s. 19.

tro i syfte att främja en gäldenärs förebyggande omstrukturering. Förslaget omfattar även insolvensrelaterade åtgärder som direkt påverkar förfarandenas längd, såsom specialiseringen hos domare och professionalism hos förvaltare och andra som har en nära koppling till ramen för förebyggande omstrukturering, såsom att skydda ny finansiering från återvinningstalan.

För att uppmuntra företagande, bör entreprenörer och företagsledare inte stigmatiseras när deras hederliga företagsinsatser misslyckas. Enskilda bör inte avskräckas från företagande eller nekas möjligheten till en andra chans. Det uppskattas att om hederliga entreprenörer skulle ges en verklig andra chans så att de kan starta om sin affärsverksamhet skulle det skapa tre miljoner arbetstillfällen i hela Europa¹⁶.

Vid utarbetandet av förslaget har kommissionen försökt hitta en lämplig balans mellan gäldenärs och borgenärs intressen, genom att föreskriva om garantier där de föreslagna åtgärderna skulle kunna påverka parternas rättigheter negativt.

Framför allt syftar förslaget till att förbättra räddningskulturen i EU. Reglerna om företagsomstrukturering och aktieägarnas rättigheter kommer främst att bidra till ”förebyggande”, medan reglerna om utdelning, insolvensförvaltare och rättsliga och administrativa myndigheter kommer att bidra till ”värdeåtervinning” och reglerna om en andra chans till ”skuldavskrivning”. Utöver de ekonomiska vinsterna kommer det också att finnas positiva sociala effekter.

Förslaget fastställer gemensamma mål i form av principer eller, vid behov, målinriktade detaljregler. Samtidigt som man strävar efter att uppnå den nödvändiga enhetligheten i regelverken inom EU, ger förslaget medlemsstaterna flexibilitet att uppnå målen genom att tillämpa principer och målinriktade regler på ett sätt som passar in i deras nationella sammanhang. Detta är särskilt viktigt eftersom vissa medlemsstater redan har inslag av välfungerande ramar på plats. Målet är inte att inkräkta på vad som fungerar väl, utan att inrätta en gemensam ram för hela EU för att säkerställa en effektiv omstrukturering och en andra chans och effektiva förfaranden, både på nationell och på gränsöverskridande nivå.

Fler jobb och ökad tillväxt i Europa kräver en starkare räddningskultur som hjälper livskraftiga företag att omstruktureras och fortsätta sin verksamhet och ger hederliga entreprenörer i svårigheter en andra chans, samtidigt som företag som inte har någon möjlighet att överleva styrs mot en snabb avveckling. Detta förslag är ett viktigt steg mot en sådan kulturförändring.

Institutionell bakgrund

År 2011 antog Europaparlamentet en resolution om insolvensförfaranden¹⁷, som innehöll rekommendationer om harmonisering av särskilda aspekter av den materiella insolvensrätten, inbegripet omstruktureringar, och bolagsrätten. Samma år uppmanade rådet medlemsstaterna

¹⁶ Årsrapport om europeiska små och medelstora företag 2015/2016, s. 54.

¹⁷ Resolution med rekommendationer till kommissionen om insolvensförfaranden inom ramen för EU:s bolagsrätt (2011/2006(INI)), 17 oktober 2011.

att senast 2013 begränsa tiden för en ärlig entreprenörs ackordsförfarande efter konkurs till högst tre år¹⁸.

Mot denna bakgrund och med hänsyn till de betydande skillnaderna mellan nationella insolvensregler utfärdade Europeiska kommissionen i december 2012 ett meddelande¹⁹ som betonade behovet av en stegvis strategi på vissa områden där olikheter mellan medlemsstaternas inhemska insolvenslagstiftning innebär de största hindren för den inre marknadens funktion²⁰. Den första åtgärden i denna strategi var att ändra förordning (EG) nr 1346/2000²¹. Det gjordes genom antagandet av förordning (EU) 2015/848 om insolvensförfaranden²². Den förordningen är inriktad på att lösa behörighets- och lagvalskonflikter vid gränsöverskridande insolvensförfaranden och den säkerställer erkännande av insolvensrelaterade beslut i hela EU. Den harmoniserar inte medlemsstaternas materiella insolvensregler.

Som ett nästa steg antog kommissionen 2014 rekommendationen om omstrukturering och en andra chans²³. Rekommendationen var inriktad på omstrukturering och en andra chans, eftersom man ansåg att åtgärder på EU-nivå skulle ge mest mervärde på dessa två områden²⁴. I rekommendationen uppmanas medlemsstaterna att införa i) effektiva förfaranden före insolvens för att hjälpa bärkraftiga gäldenärer att omstrukturera och därmed undvika insolvens, och ii) en andra chans för entreprenörer som ger dem möjlighet att få sina skulder avskrivna senast tre år från insolvensen.

Efter antagandet gjordes två utvärderingar av genomförandet av rekommendationen under 2015 och 2016²⁵. Utvärderingarna visade att även om rekommendationen gav konstruktivt fokus för medlemsstater som genomför reformer på området för insolvens, har den inte lett till önskad effekt i fråga om enhetliga förändringar i alla medlemsstater som skulle göra det lättare att rädda företag i ekonomiska svårigheter och ge entreprenörer en andra chans. Detta berodde på att den i ett stort antal medlemsstater genomförts endast delvis, inklusive de medlemsstater som hade inlett reformer.

Det finns fortfarande flera medlemsstater där ett företag inte kan omstruktureras innan det är insolvent. Vissa medlemsstater har visserligen infört nya förfaranden för förebyggande omstrukturering, men dessa regler skiljer sig i flera avseenden från rekommendationen. Vad gäller en andra chans har flera medlemsstater sedan rekommendationen antogs infört ordningar för skuldavskrivning för fysiska personer för första gången. Det finns dock

¹⁸ Rådets slutsatser om översynen av småföretagsakten för Europa, antagna den 30 maj 2011, 10975/2011, finns på <http://register.consilium.europa.eu/doc/srv?l=SV&f=ST%2010975%202011%20INIT>.

¹⁹ Europeiska kommissionen: En ny europeisk strategi för att hantera misslyckade företagssatsningar och insolvens, COM(2012) 742, 12 december 2012.

²⁰ En andra chans för entreprenörer, skuldavskrivningsperioder, inledande av insolvens- och omstruktureringsförfaranden, anmälande och kontroll av fordringar, främjande av omstruktureringsplaner.

²¹ EGT L 160, 30.6.2000, s. 1.

²² EUT L 141, 5.6.2015, s. 19.

²³ C(2014) 1500 final, 12 mars 2014.

²⁴ Konsekvensbedömning som åtföljer kommissionens rekommendation om en ny strategi för att hantera konkurs och insolvens, SWD(2014) 61 final, 12 mars 2014.

²⁵ Utvärdering av genomförandet av kommissionens rekommendation av den 12 mars 2014 om en ny strategi för att hantera konkurs och insolvens, 30.9.2015, tillgänglig (på engelska) på: http://ec.europa.eu/justice/civil/commercial/insolvency/index_en.htm

fortfarande viktiga skillnader i fråga om avskrivningsperiodens varaktighet. Sådana skillnader i medlemsstaternas rättsliga ramar innebär ett fortsatt oklart rättsläge, merkostnader för investerare vid deras riskbedömning, mindre utvecklade kapitalmarknader och kvarstående hinder för en effektiv omstrukturering av livskraftiga företag i EU, inklusive gränsöverskridande företagskoncerner.

I ”de fem ordförandenas rapport” av den 22 juni 2015, *Färdigställandet av EU:s ekonomiska och monetära union*, togs insolvenslagstiftningen upp som ett av de allvarligaste hindren för en integrering av kapitalmarknaderna i och utanför eurozonen²⁶.

I detta sammanhang aviserades i handlingsplanen för en kapitalmarknadsunion från 2015²⁷ ett lagstiftningsinitiativ om företagsinsolvens, inbegripet tidig omstrukturering och en andra chans. Initiativet avser att inriktas på de största hindren för den fria rörligheten för kapital och bygga på välfungerande nationella system. Även i strategin för den inre marknaden²⁸ aviserades att kommissionen skulle stödja företagare med ärligt uppsåt genom att lägga fram ett lagstiftningsförslag för att säkra att medlemsstaterna har regelverk som kan hantera misslyckanden utan att avskräcka företagare från att testa nya idéer.

I rådets slutsatser från juni 2016 om en färdplan för att fullborda bankunionen betonades vikten av kommissionens arbete med ett lagstiftningsförslag om minimiharmonisering inom insolvenslagstiftning inom ramen för kapitalmarknadsunionen, och det noterades att detta också kan stödja insatser för att minska omfattningen av framtida problemlån²⁹.

Mer nyligen upprepade kommissionen i sitt meddelande *Kapitalmarknadsunionen - Att påskynda reformarbetet* att bristande effektivitet och skillnader mellan nationella insolvensregler leder till rättslig osäkerhet, svårigheter för kreditgivare att driva in sina fordringar och hinder för en effektiv omstrukturering av livskraftiga företag i EU, inklusive för gränsöverskridande grupper³⁰.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Förordningen om gränsöverskridande insolvensförfaranden

Från och med den 26 juni 2017 kommer förordning (EU) 2015/848³¹ att ersätta rådets förordning (EG) nr 1346/2000. Förordning (EU) 2015/848 behandlar frågor om domstols behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av beslut i insolvensförfaranden samt samordning av gränsöverskridande insolvensförfaranden. I förordningen anges vilken lag som är tillämplig, dvs. rekonstruktions- och insolvensförfaranden som redan finns i

²⁶ *Färdigställandet av EU:s ekonomiska och monetära union*, rapport av Jean-Claude Juncker i nära samarbete med Donald Tusk, Jeroen Dijsselbloem, Mario Draghi och Martin Schulz (de så kallade ”fem ordförandena”), den 22 juni 2015, s. 10.

²⁷ Handlingsplan för en kapitalmarknadsunion, COM(2015)468 final, s. 25.

²⁸ Att förbättra den inre marknaden – bättre möjligheter för individer och företag, Europeiska kommissionen, COM(2015) 550 final, s. 6.

²⁹ Rådets slutsatser av den 17 juni 2016 http://www.consilium.europa.eu/press-releases-pdf/2016/6/47244642837_sv.pdf

³⁰ COM(2016) 601 final http://ec.europa.eu/finance/capital-markets-union/docs/20160913-cmu-accelerating-reform_en.pdf

³¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 av den 20 maj 2015 om insolvensförfaranden, EUT L 141, 5.6.2015, s. 19.

medlemsstaterna, och säkerställer att de erkänns i hela EU. Den omfattar många typer av insolvensförfaranden, inklusive förebyggande insolvensförfaranden/förfaranden före insolvens och vissa förfaranden vid personlig insolvens, förutsatt att vissa villkor är uppfyllda (t.ex. måste förfaranden före insolvens vara tillgängliga tidigast när det finns en sannolikhet för insolvens, förfarandena måste inbegripa alla eller en betydande del av en gäldenärs borgenärer och måste vara offentliga).

Förordning (EU) 2015/848 ålägger dock inte medlemsstaterna att införa särskilda typer av förfaranden för att säkerställa att deras förfaranden är effektiva när det gäller att främja förebyggande omstrukturering och en andra chans.

Detta förslag skulle därför komplettera förordning (EU) 2015/848 genom att kräva att medlemsstaterna säkerställer att deras nationella förfaranden för förebyggande omstrukturering iakttar vissa minimiprinciper i fråga om effektivitet.

Rekommendation om en ny strategi för att hantera konkurs och insolvens

Rekommendationen, som riktar sig till medlemsstaterna, syftade till att fastställa miniminormer för i) ramar för förebyggande omstrukturering, som ger gäldenärer i ekonomiska svårigheter möjlighet att omstrukturera i ett tidigt skede i syfte att förhindra insolvens, och ii) skuldavskrivning, inom föreskrivna tidsperioder, för hederliga konkursdrabbade entreprenörer som en av de åtgärder som krävs för att ge dem en andra chans. Förslaget förstärker 2014 års rekommendation och går utöver dess tillämpningsområde genom att även fastställa målinriktade regler om ökad effektivitet för alla typer av förfaranden, även likvidationsförfaranden.

Rättslig ram för finansiella tjänster

Särskilda regler gäller för försäkringsföretag och återförsäkringsföretag enligt definitionerna i artikel 13.1 och 13.4 i direktiv 2009/138/EG³², kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1 led 1 i förordning (EU) nr 575/2013³³, värdepappersföretag och företag för kollektiva investeringar enligt definitionerna i artikel 4.1 leden 2 och 7 i förordning (EU) nr 575/2013, centrala motparter enligt definitionen i artikel 2.1 i förordning (EU) nr 648/2012³⁴, värdepapperscentraler enligt definitionen i artikel 2.1 i förordning (EU) nr 909/2014³⁵ och andra finansinstitut och enheter som förtecknas i artikel 1.1 första stycket i direktiv 2014/59/EU³⁶. För sådana gäldenärer har de nationella tillsynsmyndigheterna långtgående

³² Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), EUT L 335, 17.12.2009, s. 1.

³³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, EUT L 176, 27.6.2013, s. 1.

³⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister, EUT L 201, 27.7.2012, s. 1.

³⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 av den 23 juli 2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012, EUT L 257, 28.8.2014, s. 1.

³⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG,

befogenheter att ingripa och det är därför lämpligt att de utesluts från de förfaranden för förebyggande omstrukturering som avses i detta förslag.

Förslaget påverkar inte heller tillämpningen av direktiv 98/26/EG om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper³⁷, direktiv 2002/47/EG om ställande av finansiell säkerhet³⁸ och förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister³⁹. Detta är viktigt för att undvika överlappningar mellan dessa instrument och föreliggande förslag som skulle kunna påverka möjligheten för borgenärer med säkerhet att verkställa finansiella säkerheter som ställts av en bolagsenhet, inbegripet marginalsäkerheter som tillhandhållits till centrala motparter eller centralbanker/ECB, eller avtal om finansiell säkerhet som ett icke-finansiellt företag ingått med ett finansinstitut. Om sådana transaktioner inte undantas från bestämmelserna om avbrytande av verkställighet, kan finansmarknadernas stabilitet skadas.

Direktiv om skydd för arbetstagare

Adekvat information till och samråd med arbetstagare i rätt tid gör omstruktureringsprocessen effektivare. Flera direktiv garanterar rätten till information och samråd före omstrukturering och/eller kollektiva uppsägningar. Detta förslag behåller de rättigheter som garanteras genom direktiven 98/59/EG⁴⁰, 2001/23/EG⁴¹, 2002/14/EG⁴², 2008/94/EG⁴³ och 2009/38/EG⁴⁴ och ger dessutom berörda arbetstagare rätt att rösta om omstruktureringsplaner.

Enligt direktiv 2008/94/EG ska medlemsstaterna inrätta garantiinstitutioner för att säkerställa betalning av arbetstagares utestående fordringar som grundar sig på anställningsavtal eller anställningsförhållanden vid ett formellt insolvensförfarande avseende arbetsgivaren. Medlemsstaterna kan utsträcka omfattningen av sådana garantiinstitutioner till att även omfatta andra typer av förfaranden, och detta förslag kan ge incitament för, men ålägger inte, medlemsstaterna att utsträcka omfattningen till att omfatta omstruktureringsförfaranden om detta ännu inte gjorts. Förslaget syftar till att i varje medlemsstat inrätta förebyggande förfaranden för att hjälpa gäldenärer att förhindra insolvens. Om omstruktureringsförsöken

2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, EUT L 173, 12.6.2014, s. 190.

³⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper, EGT L 166, 11.6.1998, s. 45.

³⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG av den 6 juni 2002 om ställande av finansiell säkerhet, EGT L 168, 27.6.2002, s. 43.

³⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister, EUT L 201, 27.7.2012, s. 1.

⁴⁰ Rådets direktiv 98/59/EG av den 20 juli 1998 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kollektiva uppsägningar, EGT L 225, 12.8.1998, s. 16.

⁴¹ Rådets direktiv 2001/23/EG av den 12 mars 2001 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av företag eller verksamheter, EGT L 82, 22.3.2001, s. 16.

⁴² Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/14/EG av den 11 mars 2002 om inrättande av en allmän ram för information till och samråd med arbetstagare i Europeiska gemenskapen, EGT L 80, 23.3.2002, s. 29.

⁴³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/94/EG av den 22 oktober 2008 om skydd för arbetstagare vid arbetsgivarens insolvens, EUT L 283, 28.10.2008, s. 36.

⁴⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/38/EG av den 6 maj 2009 om inrättande av ett europeiskt företagsråd eller ett förfarande i gemenskapsföretag och grupper av gemenskapsföretag för information till och samråd med arbetstagare, EUT L 122, 16.5.2009, s. 28.

misslyckas och gäldenären blir insolvent enligt nationell rätt kommer dock direktiv 2008/94/EG att tillämpas.

Enligt förslaget bör arbetstagares utestående fordringar såsom dessa definieras i direktiv 2008/94/EG i princip vara uteslutna från avbrytande av verkställighetsåtgärder, vilket skulle leda till ett tillfälligt upphävande av arbetstagarnas möjligheter att driva in sådana fordringar, oberoende av om de uppkommit innan eller efter det att avbrytandet beviljades. Ett avbrytande avseende sådana fordringar bör vara tillåtet endast för de belopp och den period som medlemsstaterna garanterar betalningen av sådana fordringar på andra sätt.

Direktiv 2001/23/EG syftar till att skydda arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag. Enligt förslaget kan omstrukturering medföra överlåtelse av delar av företag eller verksamheter. I sådana fall kommer direktiv 2001/23/EG och den skyddsnivå för arbetstagare det garanterar att tillämpas fullt ut och kommer inte att påverkas av detta förslag. Om en omstrukturering medför en överlåtelse av delar av företag eller verksamheter bör arbetstagares rättigheter skyddas i enlighet med direktiv 2001/23/EG utan att det påverkar de möjligheter som medges i artikel 5.2 i det direktivet. Artikel 5.2 i direktiv 2001/23/EG föreskriver att om förfaranden står under tillsyn av en behörig offentlig myndighet kan förvärvaren befrias från tidigare skulder om arbetstagare får en ersättning som minst motsvarar den som de skulle ha fått från den befintliga garantifonden för arbetstagare. Dessutom kan ändringar i arbetstagarnas anställningsvillkor överenskommas med arbetstagarna.

Direktiv 2002/14/EG fastställer en rätt till fortlöpande information till och samråd med företagets arbetstagarrepresentanter, inbegripet om ”beslut som kan medföra väsentliga förändringar i arbetsorganisationen eller anställningsavtalen”. Sådana samråd ska äga rum i syfte att söka nå en överenskommelse när det gäller dessa beslut. Förslaget kommer inte att påverka de rättigheter som garanteras genom direktiv 2002/14/EG. Dessutom kommer förslaget att ge berörda arbetstagare rätt att rösta om en omstruktureringsplan, utan att det påverkar deras rätt till information och samråd enligt direktiv 2002/14/EG. I fråga om röstning om en omstruktureringsplan får medlemsstaterna besluta att placera arbetstagare i en separat klass från övriga borgenärer.

Direktiv 2012/30/EU om bolagsrätt

Artiklarna 19.1, 29, 34, 35, 40.1 b, 41.1 och 42 i direktiv 2012/30/EU⁴⁵ föreskriver om nödvändigheten att sammankalla en bolagsstämma. Artikel 33 i direktivet föreskriver att om det tecknade kapitalet ökas och ökningen ska betalas med pengar, ska de nya aktierna erbjudas aktieägarna med företrädesrätt. Både kraven om bolagsstämma och förköpsrätt skulle kunna äventyra effektiviteten i antagandet och genomförandet av omstruktureringsplanen. Förslaget kräver att medlemsstaterna ska avvika från dessa bolagsrättsliga regler i den mån och under den tid det behövs för att säkerställa att aktieägare inte motverkar försök till omstrukturering genom att missbruka sina rättigheter enligt direktiv 2012/30/EU. Medlemsstaterna behöver dock inte avvika från de bolagsrättsliga reglerna om de kan säkerställa att de ovannämnda bolagsrättsliga kraven inte kan äventyra omstruktureringsprocessen eller om medlemsstaterna har andra lika effektiva verktyg för att

⁴⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/30/EU av den 25 oktober 2012 om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 54 andra stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen när det gäller att bilda ett aktiebolag samt att bevara och ändra dettas kapital, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga, EUT L 315, 14.11.2012, s. 74.

säkerställa att aktieägare inte otillbörligen hindrar antagandet eller genomförandet av en omstruktureringsplan som skulle återupprätta företagets livskraft.

Regler om statligt stöd

Förslaget kommer inte att påverka reglerna om statligt stöd. Statliga borgenärer ger inte avkall på sina fordringar och kan därför inte anses ge oförenligt statligt stöd till gäldenärer endast genom att delta i en omstruktureringsplan under förutsättning att omstruktureringsåtgärderna påverkar statliga borgenärer på samma sätt som privata borgenärer, och att de agerar som privata aktörer i en marknadsekonomi i en jämförbar situation. Detta förslag påverkar inte heller reglerna om fullständigt återkrav av olagligt statligt stöd, vilka bekräftas i mål C-454/09, New Interline (punkt 36), och mål C-610/10, Magefesa (punkt 104).

• **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

En av de åtgärder som aviserades i handlingsplanen för en kapitalmarknadsunion av den 30 september 2015⁴⁶ var att kommissionen skulle lägga fram ett lagstiftningsinitiativ om företagsinsolvens, inbegripet tidig omstrukturering och en andra chans, med utgångspunkt i erfarenheterna från rekommendationen från 2014. Initiativet skulle bygga på välfungerande nationella system.

Även i strategin för den inre marknaden⁴⁷ aviserades att kommissionen skulle stödja företagare med ärligt uppsåt genom att lägga fram ett lagstiftningsförslag för att säkra att medlemsstaterna har regelverk som kan hantera misslyckanden utan att avskräcka företagare från att testa nya idéer.

Den ekonomiska betydelsen av välfungerande insolvensramar är särskilt relevant inom den finansiella sektorn i samband med hög privat skuldsättning och nödlidande lån, vilket är fallet i vissa medlemsstater. Europeiska centralbankens övergripande bedömning från 2015 identifierade 980 miljarder euro i nödlidande lån i banksystemet⁴⁸. Sådana lån belastar avsevärt bankernas förmåga att finansiera den reala ekonomin i flera medlemsstater. Banker står för huvuddelen av krediter till företag och hushåll och är därmed särskilt känsliga för ineffektiva insolvensregler. Välfungerande insolvensregler skulle kunna bidra till att lösa problemen, men de kan inte i sig lösa alla de problem bankerna står inför när det gäller att reparera skadade balansräkningar. Det behövs ytterligare strategier och allmänna villkor för att kunna hantera problemen med alltför stor skuldsättning och nödlidande lån. Välfungerande insolvensregler på papper ger inte tillfredsställande resultat om det inte även finns adekvata rättsliga infrastrukturer eller en lämplig skattepolitik för att garantera finansiell stabilitet. Dessutom kan det behövas särskilda strategier för att minska alltför stor skuldsättning. För borgenärer avser sådana åtgärder särskilt värderingen av tillgångar, de mål för omstrukturering som satts upp av övervakaren och den skattemässiga behandlingen av avskrivningar. För gäldenärer skulle tillgången till sociala skyddsnät minska verkningarna av mer definitiva strategier för omstrukturering och utdelning som bedöms som nödvändiga av borgenärer.

⁴⁶ Handlingsplan för en kapitalmarknadsunion, COM(2015)468 final, 30.9.2015.

⁴⁷ COM(2015) 550 final, 28.10.2015.

⁴⁸ Europeiska centralbanken, statistik, den 23 juni 2016, <https://www.bankingsupervision.europa.eu/banking/statistics/html/index.en.html>

Förslaget kommer att bidra till att förhindra ackumuleringen av nödlidande lån. Viktiga kompletterande inslag i detta sammanhang är för det första att göra det möjligt för företag att omstrukturera lättare och därmed snabbare återgå till ekonomisk livskraft och betala sina skulder och, för det andra, att se till att bankerna kan driva in tillgångar när gäldenären saknar utsikter att återställa sin livskraft.

En framgångsrik omstruktureringsplan kommer att omvandla nödlidande lån till lån som ett företag verkligen kan betala tillbaka. Vid en likvidation måste borgenärer med säkerhet räkna med möjligheten att värdet av deras fordringar kan minska betydligt. Vid en omstrukturering däremot undviks insolvens och betalas i allmänhet kontraktsskulder, och förhandlingarna berör i de flesta fall endast de finansiella skulderna. Uppgifter visar att den högsta graden av utdelning till borgenärer återfinns i ekonomier där omstrukturering är det vanligaste insolvensförfarandet⁴⁹ och att 45 % av OECD-ländernas ekonomier använder omstrukturering som det vanligaste sättet att rädda livskraftiga företag. De har också en genomsnittlig utdelningsgrad på 83 cent per dollar, jämfört med 57 cent per dollar i länder där likvidation är det vanligaste resultatet⁵⁰. En annan viktig faktor för att förbättra den totala utdelningsgraden, och därmed restvärdet av eventuella nödlidande lån, är en snabb hantering av omstrukturerings- och insolvensärenden⁵¹.

Avskrivning av entreprenörsskulder och eventuella privata skulder kommer också att bidra till att undanröja de lån som inte kan betalas ändå från kreditinstitutens balansräkningar. Antalet ärenden kan också minskas genom att man utvecklar framgångsrika åtgärder för omstrukturering av skulder mellan gäldenärer och borgenärer med begränsat eller inget ingripande av rättsliga eller administrativa myndigheter eller rättsliga förfaranden.

Detta förslag är dock inte avsett att lösa, och kommer inte att helt lösa, problemen med indrivningen av bankernas lån, särskilt effektiviteten i indrivningen, vilka begränsar bankernas finansiering av den reala ekonomin. Såsom anges i kommissionens meddelande *Mot ett fullbordande av bankunionen* av den 24 november 2015⁵², måste effektiviteten hos såväl rekonstruktions- som insolvensförfaranden förbättras. Kommissionen undersökte också nationella insolvenssystem som en del av den europeiska planeringsterminen – EU:s ram för ekonomisk styrning. Utdragna, ineffektiva och kostsamma insolvensförfaranden i vissa medlemsstater konstaterades vara en bidragande faktor till att skuldsättningen inte hade minskat tillräckligt inom den privata sektorn efter finanskrisen och till en förvärrad alltför stor skuldsättning. Det behövs en effektiv och öppen offentlig förvaltning och effektiva rättsväsenden för att stödja ekonomisk tillväxt och ge företag och medborgare tjänster av hög kvalitet, även vad gäller insolvensregler. Mot bakgrund av detta kommer kommissionen att fortsätta att samarbeta med medlemsstaterna inom ramen för den europeiska planeringsterminen för att stärka deras rättssystem.

På grund av avsaknaden av gemensamt överenskomna arbetssätt för uppgiftsinsamling och låg jämförbarhet mellan länderna för själva uppgifterna, är det inte möjligt att få en fullständig bild av situationen i medlemsstaterna, särskilt i fråga om konsekvenserna för finansinstitut. Såsom framgår av dess meddelande *Kapitalmarknadsunionen - Att påskynda reformarbetet*

⁴⁹ *Resolving Insolvency*, Världsbanken, <http://www.doingbusiness.org/reports/globalreports/~media/GIAWB/Doing%20Business/Documents/Annual-Reports/English/DB14-Chapters/DB14-Resolving-insolvency.pdf>

⁵⁰ *Doing Business Project Encourages Economies to Reform Insolvency Frameworks*, Världsbanken, januari 2013.

⁵¹ *Resolving Insolvency*, Världsbanken.

⁵² COM(2015) 587 final, 24.11.2015.

håller kommissionen på att göra en jämförande granskning av system för skuldindrivning (inklusive insolvens) för att skapa en detaljerad och tillförlitlig bild av vad bankerna möter i form av förseningar, kostnader och indrivningar när de konfronteras med nödlidande lån. Översynen kommer att vara till hjälp för medlemsstater som vill öka effektiviteten och öppenheten i sina system. Kommissionen kommer därför att fortsätta att undersöka frågor som inte direkt omfattas av detta förslag.

Att stärka och uppnå konvergens i funktionen av nationella ramar för omstrukturering, indrivning och avskrivning av skulder samt för insolvens kommer också att bidra till den inre marknadens funktion, särskilt kapitalmarknadsunionen. Enhetliga principer och förtroende för det faktiska genomförandet av dessa principer i medlemsstaterna kommer att vara avgörande för att skapa villkor för att borgenärer ska bevilja lån till gäldenärer i andra medlemsstater. Borgenärer kommer inte att låna ut över gränserna om de inte har förtroende för att de kan skydda sig i händelse av utebliven betalning och vid behov driva in värde eller säkerhet. Genom att fastställa gemensamma principer för att stödja anpassning av nationella ramar för omstrukturering och insolvens, blir detta förslag ett ytterligare bidrag till skuldstrukturering.

Enskilda entreprenörers personliga skulder och företagsskulder är ofta sammanlänkade med varandra; entreprenörer tar personliga lån för att starta och driva sin verksamhet, till exempel garanterar de sina företagslån med sina personliga tillgångar såsom en bil, medan fysiska personer använder konsumentkrediter för att köpa tillgångar för sin yrkesverksamhet. Enligt förslaget kan förfarandena för båda typerna av skulder förenas, i förekommande fall, om de uppkommit för enskilda personer i deras entreprenörsverksamhet.

Samtidigt uppmanas genom förslaget medlemsstaterna att utvidga tillämpningen av skuldavskrivningsprinciperna till att även omfatta fysiska personer som inte är entreprenörer, dvs. konsumenter. Många medlemsstater har under senare år antagit eller ändrat nationella lagar om konsumenters insolvens och därvid erkänt vikten av att konsumenter ska kunna få sina skulder avskrivna och få en andra chans. Det är dock inte alla medlemsstater som har sådana lagar och skuldavskrivningsperioderna för överskuldssatta konsumenter är fortfarande mycket långa. Att hjälpa konsumenter att komma tillbaka till den ekonomiska utgiftscykeln är en viktig del av väl fungerande marknader och finansiella tjänster till privatpersoner. Kommissionen kommer att fortsätta att undersöka hur medlemsstaterna har reformerat sina nationella ramar och att övervaka hur de genomför denna särskilda bestämmelse i förslaget om en andra chans för att se över situationen när det gäller överskuldssättning hos konsumenter.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Förslaget grundas på artiklarna 53 och 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).

Förslaget innehåller en omfattande uppsättning principer och, där det är nödvändigt, målinriktade regler om en effektiv ram för förebyggande omstrukturering och en andra chans. Det föreskriver också om åtgärder för att effektivisera förfarandena, inbegripet formella insolvensförfaranden (likvidationsförfaranden), i syfte att förkorta dem. En effektiv andra chans skulle också innebära att man begränsar varaktigheten av näringsförbud för hederliga

överskuldssatta entreprenörer så att de kan starta och bedriva entreprenörsverksamhet efter en rimlig tidsperiod.

Syftet med förslaget är att avlägsna de hinder mot utövandet av grundläggande friheter, såsom den fria rörligheten för kapital och etableringsfriheten, som följer av skillnader i nationell lagstiftning om och nationella förfaranden för förebyggande omstrukturering, insolvens och en andra chans. Förslaget kommer särskilt att avlägsna merkostnader för investerare som uppstår när de på förhand bedömer risken för att gäldenärer ska komma i ekonomiska svårigheter i en eller flera medlemsstater, och kostnader som uppstår i efterhand för att omstrukturera företag som har verksamhet, borgenärer eller tillgångar i en annan medlemsstat, vilket typiskt sett är fallet vid omstrukturering av internationella företagskoncerner. Förslaget kommer också att avlägsna merkostnaderna för riskbedömning och gränsöverskridande verkställighet som uppstår för borgenärer till överskuldssatta entreprenörer som flyttar till en annan medlemsstat för att få en andra chans på mycket kortare tid. Det skulle också innebära att entreprenörer som flyttar till en annan medlemsstat för att få en andra chans själva skulle slippa merkostnader.

Problemen på den inre marknaden är inte begränsade till rent gränsöverskridande situationer. Även rent nationella insolvenssituationer kan ge en domnioeffekt på den inre marknads funktion. Företag som bedriver gränsöverskridande verksamhet kan ha vissa leverantörer i sin leveranskedja som är rent inhemska företag. Om en leverantör kommer i finansiella svårigheter och inte kan räddas kan detta leda till negativa följder och ge upphov till insolvens hos det gränsöverskridande företaget.

Ett instrument som är begränsat till endast gränsöverskridande situationer skulle inte lösa problemen på den inre marknaden och investerare skulle inte heller på förhand kunna bedöma om gäldenärens framtida potentiella ekonomiska svårigheter är av gränsöverskridande eller inhemsk natur. Detta förslag går utöver frågor som rör rättsligt samarbete och fastställer materiella miniminormer. Därför skulle artikel 81 inte vara lämplig som rättslig grund.

Flera medlemsstater har vidtagit åtgärder på egen hand och har nyligen antingen antagit nya regler eller påbörjat förberedande arbete för att anta nya regler för att förbättra ramarna för förebyggande omstrukturering och en andra chans. Innehållet i dessa nationella regler skiljer sig dock åt väsentligt och de ger därför en ojämn nivå av insyn och skydd för investerare. Investerare kan hindras från att investera över gränserna eftersom kostnaderna är mycket högre än de skulle behöva vara. Om EU inte agerar kan det förväntas att andra medlemsstater som reformerar befintliga ramar för omstrukturering och en andra chans eller inför sådana ramar för första gången kommer att följa denna olikartade trend. Förslaget är också utformat för att förhindra sådan olikartad rättsutveckling och därav följande hinder i framtiden.

- **Subsidiaritetsprincipen**

Med tanke på de stora skillnaderna mellan nationella ramar för omstrukturering och en andra chans i EU och avsaknaden av enhetliga tendenser i senare lagändringar på nationell nivå, är det högst osannolikt att medlemsstaterna på egen hand skulle kunna säkerställa att deras lagstiftning på övergripande nivå blir samstämmig med andra medlemsstaters insolvenslagstiftningar.

Vad gäller en andra chans, måste man vid bedömningen av frågan om subsidiaritet göra en åtskillnad mellan fysiska personer som är egenföretagare och de som är konsumenter. Till skillnad från entreprenörer, som ständigt söker efter eventuella källor till investeringar (ofta

gränsöverskridande) tenderar konsumenter i detta skede att få lokal finansiering (lån från lokala banker)⁵³. Problemet med konsumenters överskuldssättning bör därför först hanteras på nationell nivå. I svaren nyligen på grönboken om finansiella tjänster till privatpersoner och mindre företag⁵⁴ angav dock företrädare för näringslivet ofta att olikartade nationella konsumentsinsolvenslagar var ett hinder för att sälja finansiella produkter till privatpersoner över gränserna. Medlemsstaterna kan därför överväga att tillämpa samma principer om skuldavskrivning på alla fysiska personer, inbegripet konsumenter.

En välfungerande EU:s inre marknad kräver en konsekvent ram för omstrukturering och en andra chans som kan hantera företagens gränsöverskridande dimension, eftersom det har blivit allt vanligare att företag som är belägna i olika medlemsstater samverkar. Åtgärder på EU-nivå kommer därför att tillföra ett mervärde genom att underlätta gränsöverskridande investeringar i EU och genom att säkerställa att livskraftiga företag i ekonomiska svårigheter, oavsett var på den inre marknaden de befinner sig, kan dra nytta av ett större utbud av tillgängliga verktyg för att förhindra insolvens. Samtidigt kommer entreprenörer att gynnas av att kunna använda skäliga skuldavskrivningsperioder i sina medlemsstater. Detta skulle realistiskt sett inte kunna uppnås av medlemsstaterna själva. Dessutom kommer det att ge positiva ekonomiska effekter om man kan garantera att gränsöverskridande borgenärer och investerare som deltar i en sådan omstruktureringsprocess kan förfoga över lämpliga skyddsåtgärder. De föreslagna reglerna kommer att skapa rättssäkerhet för borgenärer och investerare som vill låna ut i andra medlemsstater; nödvändiga uppgifter kommer att finnas tillgängliga så att de kan fatta välgrundade beslut.

Sammanfattningsvis respekterar förslaget subsidiaritetsprincipen genom att det föreslår en åtgärd endast om och i den mån som medlemsstaterna inte själva kan uppnå målen.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget är utformat för att iaktta proportionalitetsprincipen. De metoder det använder kommer att skraddarsys för att uppnå målet att säkerställa den inre marknads funktion. Det framtida EU-instrumentet bör fastställa gemensamma mål och generella regler, samtidigt som det ger medlemsstaterna frihet att bestämma hur de ska uppnå dessa mål.

- **Val av instrument och nivå av harmonisering**

Ett bindande instrument i form av ett direktiv som inför en minsta harmoniserad ram förefaller nödvändigt för att uppnå de politiska målen om omstrukturering, insolvens och en andra chans. Kommissionens rekommendation från 2014 lyckades inte säkerställa att medlemsstaterna har ett enhetligt och kraftfullt svar på de problem den identifierade. Brister i funktionen hos EU:s inre marknad på grund av bristande enhetlighet hos insolvensramarna betonades dessutom ytterligare av kommissionen i handlingsplanen för en kapitalmarknadsunion och i strategin för den inre marknaden. Ett direktiv skulle ge medlemsstaterna möjlighet behålla flexibiliteten med avseende på vilka sätt som är lämpligast att i sina nationella sammanhang genomföra principer såsom tillgången till verktyg för tidig varning eller företagsledares skyldigheter vid en förestående insolvens. De skulle även kunna fastställa mer detaljerade specifika regler som krävs för att uppnå förslagets mål, såsom

⁵³ Gränsöverskridande utlåning till hushåll, som nu är omkring 5 % av hushållens totala utlåning.

⁵⁴ http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/retail-financial-services/docs/green-paper_en.pdf

längsta varaktighetsperiod för avbrytande av verkställighetsåtgärder eller erforderliga majoriteter för antagande av omstruktureringsplaner.

Omstrukturering, insolvens och en andra chans är hårt reglerade frågor på nationell nivå och är kopplade till andra rättsområden, t.ex. bolagsrätt, arbetsrätt, skatterätt och regler om statligt stöd. Dessutom behandlas omstrukturering, insolvens och en andra chans olika i medlemsstaterna inte bara på grund av olika historiska och ekonomiska utvecklingar, utan också beroende på olika synsätt i fråga om skydd av sociala värderingar, t.ex. arbetstagares rättigheter och rätten till egendom. Miniminormer är därför det lämpligaste sättet att säkerställa en enhetlig ram i alla medlemsstater och samtidigt göra det möjligt för medlemsstaterna att gå utöver direktivets bestämmelser. Till exempel kan medlemsstaterna fortsätta att uppmuntra ny och tillfällig finansiering i omstruktureringsförfaranden genom att i ett senare likvidationsförfarande ge sådan finansiering prioritet framför fordringar som uppstått före omstruktureringen. Medlemsstaterna kan också främja ramar för en andra chans genom att utvidga dess tillämpningsområde till att omfatta alla fysiska personer, inbegripet konsumenter. Medlemsstaterna kan också förbättra behandlingen av arbetstagare i skedet för antagandet av omstruktureringsplaner genom att kräva att arbetstagare placeras i en egen klass separat från övriga borgenärer.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Förslaget bygger på 2014 års rekommendation om en ny strategi för att hantera konkurs och insolvens⁵⁵. Vid en utvärdering kom kommissionen fram till att vissa medlemsstater tagit till sig rekommendationen endast delvis, inklusive de som fått insolvensrelaterade rekommendationer inom ramen för den europeiska planeringsterminen. Även de medlemsstater som har genomfört rekommendationen har gjort det på ett selektivt sätt, varför betydande skillnader kvarstår⁵⁶. Följaktligen var rekommendationen i sig inte tillräcklig för att uppnå målen om konvergens och minskning av ineffektivitet i reglerna som möjliggör tidig skuldstrukturering och en andra chans.

- **Samråd med berörda parter**

Kommissionen höll omfattande samråd med berörda parter. Under ett offentligt samråd på internet som hölls mellan den 23 mars och den 14 juni 2016 kom mer än 260 bidrag in från 27 medlemsstater (främst Tyskland, följt av Förenade kungariket, Belgien och Litauen). Särskilda möten hölls med medlemsstaternas regeringsexperter. En informell grupp, bestående av utvalda intressenter med särskilt intresse för frågor om skuldstrukturering, insolvens och en andra chans, bildades och sammanträdde tre gånger under 2016⁵⁷. Slutligen

⁵⁵ C(2014) 1500 final, 12.3.2014.

⁵⁶ För närmare uppgifter, se utvärderingen av genomförandet av kommissionens rekommendation om en ny strategi för att hantera konkurs och insolvens, 30 september 2015, tillgänglig (på engelska) på: http://ec.europa.eu/justice/civil/files/evaluation_recommendation_final.pdf.

⁵⁷ De främsta deltagarna var BusinessEurope, AFME, EBF, ACCA, UEAPME, ESBA, Independent Retail Europe, EuroChambers, ETUC, EFIN, FEE, INSOL Europe, FDC, Rådet för advokatsamfunden i Europeiska unionen och Europeiska rättsinstitutet.

organiserade det slovakiska ordförandeskapet den 11 juli 2016 en konferens om insolvensramars konvergens i Europeiska unionen.

De flesta medlemsstater stödde kommissionens målsättning att förbättra ramarna för tidig omstrukturering och en andra chans, men insisterade på att harmonisering fortfarande skulle ligga på principnivå med hänsyn till de komplexa kopplingarna till andra rättsområden, t.ex. bolagsrätten. Vad gäller intressenterna, var företagsorganisationer, yrkesorganisationer, finansinstitut, konsumentorganisationer, fackföreningar och akademiker generellt för harmoniserade minimiregler om tidig omstrukturering och en andra chans och välkomnade idén om en ändamålsenlig och (kostnads)-effektiv insolvensram på EU-nivå för att rädda livskraftiga företag. De betonade också vikten av en balanserad metod, där man skyddar alla aktörers intressen och förhindrar moraliska risker. Banksektorn och vissa andra intressenter ansåg att EU-regler om skuldavskrivning för konsumenter, om de övervägs, bör regleras i ett separat instrument. Europaparlamentet stödde harmonisering av vissa aspekter av omstrukturering och betonade frågan om att säkerställa en andra chans för alla fysiska personer.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Expertgruppen om omstrukturerings- och insolvensrätt höll sex expertgruppsmöten mellan januari och juli 2016. En omfattande jämförande rättsutredning om materiell insolvensrätt i alla medlemsstater utfördes för att identifiera alla områden där skillnader i nationell rätt kan ge upphov till hinder för den inre marknaden⁵⁸. Dessutom gjordes en ekonomisk studie om påverkan av miniminormer för omstrukturering, insolvens och en andra chans⁵⁹.

- **Konsekvensbedömning**

Följande alternativ på hög nivå övervägdes:

Alternativ 1: Bevara status quo (grundantagande)

Alternativ 2: Inrätta ett fullt harmoniserat förfarande för förebyggande omstrukturering och en ram för en andra chans

Alternativ 3: Införa en alternativ, frivillig ordning på EU-nivå för omstrukturering och en andra chans

Alternativ 4: Inrätta en minsta harmoniserad rättslig ram för omstrukturering och en andra chans för entreprenörer

Det **valda alternativet** enligt konsekvensbedömningen var att inrätta en minsta harmoniserad rättslig ram för omstrukturering och en andra chans för entreprenörer, med en icke bindande bestämmelse om en andra chans för konsumenter, och att göra förfarandena effektivare. Det valda alternativet har följande fördelar:

i) Effektiva möjligheter till tidig omstrukturering.

ii) Förbättrade chanser till förhandlingar genom att gäldenären ges ”andrum” via ett avbrytande av verkställighetsåtgärder (moratorium).

⁵⁸ Anbudsfordran nr. JUST/2014/JCOO/PR/CIVI/0075, tillgänglig (på engelska) på http://ec.europa.eu/justice/civil/files/insolvency/insolvency_study_2016_final_en.pdf.

⁵⁹ Anbudsfordran nr. JUST/2015/JCOO/FWCIVI0103, förestående.

- iii) Underlättar en fortsättning av gäldenärens verksamhet under omstruktureringen.
- iv) Förhindrar att en minoritet av borgenärer och aktieägare som inte samtycker äventyrar omstruktureringsarbetet, samtidigt som deras intressen skyddas.
- v) Ökar omstruktureringsplanernas utsikter till framgång.
- vi) Minskar omstruktureringsförfarandenas kostnader och längd.
- vi) Möjliggör skuldavskrivning för överskuldssatta entreprenörer under en rimlig tid (tre år).
- viii) Gör förfaranden för omstrukturering, insolvens och en andra chans effektivare.

Det valda alternativet kommer att bidra till att minska hindren för gränsöverskridande investeringar. Det kommer att bidra till att fler livskraftiga företag räddas än vad som nu är fallet, eftersom en minoritet av borgenärer inte kommer att kunna destabilisera förhandlingsprocessen i hopp om att få en kommersiell fördel, t.ex. genom att tvinga fram en tidig utdelning av sin fordran. Effektiva förebyggande förfaranden kan bidra till att begränsa förekomsten av nödlidande lån i konjunkturedgångar och samtidigt säkerställa en hög utdelningsgrad på lån som är nödlidande. Det valda alternativet bör leda till ökade grader av utdelning, vilket i sin tur leder till lägre lånekostnader. Det valda alternativet kommer att minska kostnaderna och öka möjligheterna för fysiska personer (entreprenörer) att göra en nystart. Kostnaderna för att på förhand bedöma riskerna för att göra investeringar kommer att minska och utdelningsgraderna i insolvensförfaranden kommer att öka. Ju mer omstruktureringsordningarna är anpassade till varandra, desto lägre blir kostnaderna för sådan juridisk rådgivning som för närvarande används för att undvika att tillämpa flera nationella ramar för omstrukturering och insolvens. Det valda alternativet kommer också att öka egenföretagande, eftersom kortare skuldavskrivningsperioder ökar egenföretagandet. Det valda alternativet kommer också att främja konsumtion och tillväxt.

Det valda alternativet kommer att innebära att vissa medlemsstater får kostnader för att ändra sina ramar för omstrukturering och en andra chans. Vissa medlemsstater kommer att behöva inrätta ett förebyggande förfarande eller anpassa ett förfarande som redan anmälts enligt bilaga A i insolvensförordningen. Vissa ändringar av bolagsrättslig lagstiftning kan behövas för att genomföra bestämmelserna om aktieägares ställning i omstruktureringen.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Det valda alternativet kommer att bidra till att minska hindren för att tillhandahålla gränsöverskridande krediter till små och medelstora företag; effektiv omstrukturering skulle ge små och medelstora företag som är borgenärer möjlighet att driva in mer än de skulle kunna göra om gäldenären blev insolvent. Det beror på att utdelningen till borgenärer generellt sett är större om insolvens- och omstruktureringsramar medger tidig och effektiv omstrukturering av livskraftiga företag och snabb avveckling av icke livskraftiga företag. I egenskap av gäldenärer kommer små och medelstora företag att ha tillgång till verktyg för tidig varning som bör leda till att fler omstruktureringar söks i ett tidigt skede. Särskilt små och medelstora företag kommer att vara betjänta av förlagor till omstruktureringsplaner som utarbetas på nationell nivå, eftersom det gör det lättare för gäldenärer att utarbeta omstruktureringsplaner med lämplig information. Genom att främja en mer flexibel ram för omstrukturering och bättre villkor för att starta på nytt efter ett misslyckande, kan antalet företag som går omkull minskas, liksom de negativa dominoeffekter en insolvens ger i

leveranskedjan. Lättare skuldavskrivningsvillkor för entreprenörer kommer också att bidra till att fler företag bildas.

Om förfarandena för omstrukturering, insolvens och en andra chans görs effektivare, och särskilt om alla insolvensförfaranden digitaliseras, kommer detta att förkorta förfarandena, vilket även innebär lägre kostnader för omstruktureringen och högre utdelning för borgenärer.

- **Grundläggande rättigheter**

Näringsfrihet och rätt att utöva en yrkesverksamhet (artiklarna 16 och 15 i stadgan om de grundläggande rättigheterna): dessa rättigheter garanteras. Galdenärer i ekonomiska svårigheter kan fortsätta sin verksamhet under omstruktureringsförhandlingarna och kan helt eller åtminstone delvis kontrollera sina tillgångar och affärer. Överskuldssatta entreprenörer skulle kunna få en andra chans sedan deras skulder avskrivits fullständigt.

Rätt till egendom och rätt till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol (artiklarna 17 och 47 i stadgan): även om vissa delar av förfarandet kan påverka dessa rättigheter, är de nödvändiga och proportionella för att underlätta ett snabbt genomförande av omstruktureringsplaner som kan återställa galdenärers livskraft. Lämpliga garantier har införts i varje fall för att säkerställa att parternas berättigade intressen skyddas mot missbruk.

Arbetstagares rätt till information och samråd (artikel 27 i stadgan): arbetstagare kommer att påverkas positivt av de förslagna åtgärderna eftersom förslaget inte påverkar befintlig unionslagstiftning på detta område och dessutom tillerkänner berörda arbetstagare en rätt att rösta om omstruktureringsplaner.

Förhandlingsrätt och rätt till kollektiva åtgärder (artikel 28 i stadgan): förslaget påverkar inte den rätt som arbetstagare och arbetsgivare, eller deras respektive organisationer, har i enlighet med unionsrätten samt nationell lagstiftning och praxis att förhandla och ingå kollektivavtal på lämpliga nivåer och att i händelse av intressekonflikter tillgripa kollektiva åtgärder för att försvara sina intressen, inbegripet strejk.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget kommer inte att påverka unionens budget. Kostnaderna för att genomföra och införliva direktivet kommer att täckas fullt ut av programmet Rättsliga frågor godkända budgettilldelning. Kostnaderna för att utarbeta en genomföranderapport fem år efter det datum då direktivet ska börja tillämpas och därefter vart sjunde år kommer att täckas av budgettilldelningen för instrumenten inom politikområdet Rättsliga frågor och konsumentfrågor för åren i fråga.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Kommissionen kommer att underlätta genomförandet av direktivet i medlemsstaterna genom att

- ge bistånd med införlivandet,

- anordna två workshoppar om införlivandet och mellanliggande utvärderingar,
- anordna bilaterala möten på begäran av medlemsstaterna,
- förse medlemsstaterna med standardformulär för att anmäla nationella införlivandeåtgärder.

Medlemsstaterna kommer också att uppmanas att vidta vissa genomförandeåtgärder, såsom att ange en särskild kontaktpunkt, anmäla alla nationella införlivandeåtgärder och öka medvetenheten.

För att säkerställa övervakning och genomförande av reglerna, kommer förslaget att ålägga medlemsstaterna att samla in uppgifter på grundval av en standardmetod, om indikatorer såsom antalet ansökningar om varje typ av förfarande (omstrukturering, insolvens, en andra chans), längd och resultat av förfaranden, administrativa kostnader för förfaranden, utdelningsgrader, och sådana förfarandens framgång. Uppgifterna kommer att delas upp efter storlek och typ av gäldenärer så att effektiviteten i medlemsstaternas förfaranden kan bedömas objektivt. Medlemsstaterna åläggs att översända uppgifter till kommissionen årligen.

En översyn av hur direktivet fungerar kommer att göras första gången fem år efter det att det har börjat tillämpas, och därefter vart sjunde år.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Direktivet har tre huvuddelar: ramar för förebyggande omstrukturering (avdelning II) och en andra chans för entreprenörer (avdelning III) samt åtgärder för att göra förfaranden för omstrukturering, insolvens och en andra chans effektivare (avdelning IV). Avdelningarna I, IV, V och VI har horisontellt tillämpningsområde.

Avdelning I Allmänna bestämmelser: innehåller bestämmelser om tillämpningsområde, både materiell och avseende vilken personkrets direktivet är tillämpligt på, flera definitioner och en bestämmelse om ett verktyg för tidig varning för gäldenärer, oavsett om de är juridiska personer eller fysiska personer som ägnar sig åt handel, näringsverksamhet eller yrkesverksamhet (entreprenörer).

Även om bestämmelserna i avdelning III är begränsade till entreprenörer anges uttryckligen att medlemsstaterna får utsträcka dem till alla fysiska personer för att säkerställa en konsekvent behandling av personliga skulder. Det är i praktiken så att flera medlemsstater inte gör någon åtskillnad mellan personliga skulder som uppkommit till följd av näringsverksamhet och de som uppkommit utanför sådan verksamhet. Det finns inget i detta direktiv som säger att en sådan uppdelning bör göras eller att det är lämpligt. Direktivet uppmanar medlemsstaterna att tillämpa samma principer för en andra chans för alla fysiska personer.

Avdelning II Ramar för förebyggande omstrukturering: i denna avdelning inrättas gemensamma nyckelinslag för ramar för förebyggande omstrukturering för att ge gäldenärer i ekonomiska svårigheter (juridiska eller fysiska personer) effektiv tillgång till förfaranden som underlättar förhandlingar om omstruktureringsplaner i ett tidigt skede, borgenärens antagande av planerna och eventuell bekräftelse av dem av en rättslig eller administrativ myndighet.

Artikel 4: ramar för förebyggande omstrukturering kan bestå i ett eller flera förfaranden eller en eller flera åtgärder under förutsättning att en gäldenär kan kombinera alla inslag i dem för att effektivt förhandla om och uppnå ett antagande av en omstruktureringsplan.

Artikel 5: gäldenären bör fortsätta att råda över sina tillgångar och sin verksamhet. Medlare eller övervakare (förvaltare på området för omstrukturering) kan ha en roll, men de bör inte utses av en rättsliga eller administrativ myndighet i alla fall.

Artiklarna 6 och 7: möjliggör att förhandlingar kan äga rum och att inflytandet för borgenärer som motsätter sig begränsas; gäldenären bör ha tillgång till ett avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder. Oro för att borgenärer kan påverkas negativt av avbrytandet åtgärdas genom bestämmelser om avbrytandets varaktighet och villkoren för att förnya och häva det. Arbetstagares utestående fordringar är uteslutna från avbrytandet, om inte medlemsstaterna tillhandahåller lämpligt skydd på annat sätt. Gäldenären bör inte heller stå under skyldighet eller hot om att inleda andra typer av insolvensförfaranden, särskilt likvidationsförfaranden, under avbrytandeperioden, utan bör kunna fortsätta att driva sin verksamhet. Gäldenären bör också kunna räkna med att dennes kontrakt med leverantörer och andra borgenärer fortsätter att fullgöras, under förutsättning att gäldenären uppfyller sina skyldigheter enligt dessa kontrakt.

Artikel 8: föreskriver minimikrav på den information som ska ingå i omstruktureringsplaner. Medlemsstaterna får kräva ytterligare obligatorisk information, om detta inte ålägger gäldenären en oproportionerlig börda. Medlemsstaterna bör utarbeta förslag till omstruktureringsplaner som ska finnas tillgängliga online, samt praktisk information om hur den som föreslår en plan kan använda förslagorna.

Artikel 9: föreskriver om berörda borgenärers eller klasser av borgenärers antagande av omstruktureringsplaner. Om borgenärer med olika intressen deltar bör de också behandlas i separata klasser. Som ett minimum bör borgenärer med säkerhet och borgenärer utan säkerhet alltid behandlas separat. Medlemsstaterna får också föreskriva att arbetstagare behandlas i en egen separat klass.

Artikel 10: förtecknar fall där en omstruktureringsplan behöver bekräftas av en rättslig eller administrativ myndighet för att den ska bli bindande och anger villkoren för sådan bekräftelse.

Artikel 11: anger de villkor som ska vara uppfyllda för att säkerställa att en omstruktureringsplan som inte stöds av alla klasser av borgenärer ändå bekräftas av en rättslig eller administrativ myndighet.

Artikel 12: föreskriver principen att aktieägare och andra andelsinnehavare inte bör tillåtas att hindra antagandet av omstruktureringsplaner för livskraftiga företag, under förutsättning att deras berättigade intressen skyddas.

Artikel 13: föreskriver regler om värdering, om när och hur den måste göras för att säkerställa ett rättvist skydd för parter som inte samtycker.

Artikel 14: anger omstruktureringsplanens verkningar för berörda och icke berörda parter.

Artikel 15: föreskriver minimiregler för överklagande som garanti för att skydda parternas berättigade intressen, samtidigt som det säkerställs att sådana garantier inte försenar bekräftandet eller genomförandet av omstruktureringsplaner.

Artiklarna 16 och 17: föreskriver om minimiskydd för ny finansiering som är nödvändig för genomförandet av en omstruktureringsplan, för tillfällig finansiering som uppkommit för att säkerställa ett företags kontinuitet under omstruktureringsförhandlingar och för andra transaktioner som ingått i nära samband med en omstruktureringsplan.

Artikel 18: innehåller en skyldighet för medlemsstaterna att ålägga särskilda skyldigheter för företagsledare vid en förestående insolvens, vilka skulle ge dem incitament att vidta en tidig omstrukturering när företaget är livskraftigt.

Avdelning II En andra chans för entreprenörer: inför minimibestämmelser om skuldavskrivning för överskuldsatta entreprenörer som grundvillkor för att säkerställa att entreprenörer får en andra chans. Medlemsstaterna kan gå längre än detta minimiskydd genom att tillåta ännu mer förmånlig behandling av entreprenörer, t.ex. genom regler om tillgång till finansiering för omstartare.

Artikel 19: fastställer principen att överskuldsatta entreprenörer bör ha effektiv tillgång till fullständig skuldavskrivning utan att behöva betala tillbaka ett visst minsta belopp eller en viss minsta procentandel av skulden.

Artikel 20: entreprenörer bör omfattas av en fullständig skuldavskrivning efter högst tre år, utan att de på nytt behöver ansöka till en rättslig eller administrativ myndighet. Tidpunkten för när treårsperioden börjar löpa skiljer sig åt beroende på om entreprenören gör betalningar till borgenärer enligt en återbetalningsplan eller om förfarandet endast består i realisering av tillgångar. Begränsningar av regeln om en kort skuldavskrivningsperiod finns i artikel 22.

Artikel 21: entreprenörer som åläggs näringsförbud på grunder knutna till deras överskuldsättning bör också omfattas av korta näringsförbudsperioder så att de faktiskt får en andra chans. Begränsningarna i artikel 22 bör tillämpas.

Artikel 22: ger medlemsstaterna en stort bedömningsutrymme när de fastställer begränsningar av bestämmelserna om tillgång till skuldavskrivning och om skuldavskrivningsperioder, under förutsättning att sådana begränsningar är tydligt angivna och är nödvändiga för att skydda ett allmänt intresse.

Artikel 23: eftersom personliga skulder av yrkesmässig och icke yrkesmässig art ofta är sammanlänkade, bör medlemsstaterna i förekommande fall försöka förena de separata förfarandena för att ge entreprenörer en faktisk tillgång till en andra chans.

Avdelning IV Åtgärder för att göra förfaranden för omstrukturering, insolvens och skuldavskrivning effektivare: gäller inte endast förfaranden för förebyggande omstrukturering och skuldavskrivning utan även insolvensförfaranden.

Artikel 24: ålägger medlemsstaterna att säkerställa att ledamöter vid domstolar och andra behöriga myndigheter har lämplig utbildning och är specialiserade på frågor om omstrukturering, insolvens och en andra chans.

Artikel 25: ålägger medlemsstaterna att uppmuntra till grundutbildning och fortbildning och till utarbetandet av uppförandekoder för förvaltare på området för omstrukturering, insolvens och en andra chans.

Artikel 26: innehåller miniminormer för utseende och tillsyn av samt ersättning till förvaltare på området för omstrukturering, insolvens och en andra chans.

Artikel 27: föreskriver om användning av elektroniska kommunikationsmedel i samband med omstrukturering, insolvens och en andra chans.

Avdelning V Övervakning av omstrukturering, insolvens och en andra chans: innehåller minimiregler om medlemsstaternas uppgiftsinsamling och om meddelande av uppgifterna till kommissionen med användning av ett standardiserat formulär för uppgiftsöverföring.

Avdelning IV Slutbestämmelser: regler om förhållandet mellan direktivet och andra unionsinstrument, om översyn av direktivets tillämpning, om antagande av standardformulär och om ikraftträdande och tillämpning.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ramar för förebyggande omstrukturering, en andra chans och åtgärder för att göra förfaranden för omstrukturering, insolvens och skuldavskrivning effektivare och om ändring av direktiv 2012/30/EU

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 53 och 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁶⁰,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande⁶¹,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Syftet med detta direktiv är att avlägsna hinder mot utövandet av grundläggande friheter, såsom den fria rörligheten för kapital och etableringsfriheten, som följer av skillnader i nationell lagstiftning om och nationella förfaranden för förebyggande omstrukturering, insolvens och en andra chans. Detta direktiv syftar till att avlägsna sådana hinder genom att säkerställa att livskraftiga företag i ekonomiska svårigheter har tillgång till effektiva nationella ramar för förebyggande omstrukturering som ger dem möjlighet att fortsätta att driva sin verksamhet, att hederliga entreprenörer ges en andra chans sedan deras skulder har avskrivits fullständigt efter en rimlig tidsperiod och att förfarandena för omstrukturering, insolvens och skuldavskrivning görs effektivare, särskilt med avseende på att förkorta dem.

⁶⁰ EUT C [...], [...], s. [...].

⁶¹ EUT C [...], [...], s. [...].

- (2) Omstrukturering bör göra det möjligt för företag i ekonomiska svårigheter att helt eller delvis fortsätta verksamheten, genom att ändra sammansättningen av eller villkoren för eller strukturen på verksamhetens tillgångar och skulder eller kapitalstruktur, inbegripet genom försäljning av tillgångar eller delar av verksamheten. Ramar för förebyggande omstrukturering bör framförallt ge företag möjlighet att omstrukturera i ett tidigt skede och undvika insolvens. Dessa ramar bör bevara så mycket som möjligt av tillgångarna till förmån för borgenärer, ägare och ekonomin som helhet och bör förhindra förluster av arbetstillfällen, kunskaper och färdigheter. De bör också förhindra ackumulering av nödlidande lån. Alla berörda parter rättigheter bör skyddas i omstruktureringsprocessen. Samtidigt bör verksamheter som inte är livskraftiga och saknar utsikter att överleva likvideras så snabbt som möjligt.
- (3) Det finns stora skillnader mellan medlemsstaterna när det gäller de många olika förfaranden gällande i ekonomiska svårigheter har till förfogande för att omstrukturera sin verksamhet. Vissa medlemsstater har ett begränsat antal förfaranden, vilket innebär att företagen endast kan omstruktureras i ett relativt sent skede, i samband med insolvensförfaranden. I andra medlemsstater är det möjligt att inleda en omstrukturering i ett tidigare skede, men de tillgängliga förfarandena är antingen inte tillräckligt effektiva eller också är de mycket formella, särskilt vad gäller användningen av utomrättsliga förfaranden. De nationella regler som handlar om att ge entreprenörer en andra chans, särskilt genom avskrivning av skulder som de ådragit sig under sin verksamhet, skiljer sig också åt mellan medlemsstaterna. Skillnaderna avser avskrivningsperiodens längd och villkoren för att bevilja avskrivning.
- (4) I många medlemsstater tar det mer än tre år för hederliga entreprenörer som försatts i konkurs att få sina skulder avskrivna och göra en nystart. Ineffektiva ramar för en andra chans leder till att entreprenörer måste flytta till andra jurisdiktioner för att kunna göra en nystart inom en rimlig tidsperiod, till avsevärda merkostnader för både deras borgenärer och dem själva. Långa näringsförbud som ofta åtföljer ett förfarande som leder fram till skuldavskrivning skapar hinder för friheten att starta och utöva verksamhet som egenföretagare.
- (5) Överdrivet långa förfaranden för omstrukturering, insolvens och skuldavskrivning i flera medlemsstater är en viktig faktor som leder till låga utdelningsgrader, samtidigt som investerare avskräcks från att göra affärer i jurisdiktioner där förfaranden riskerar att ta för lång tid.
- (6) Alla dessa skillnader innebär merkostnader för investerare när de bedömer risken för att gäldenärer ska komma i ekonomiska svårigheter i en eller flera medlemsstater och kostnaderna för att omstrukturera företag som har verksamhet, borgenärer eller tillgångar i en annan medlemsstat, vilket allra tydligast är fallet vid omstrukturering av internationella företagskoncerner. Många investerare nämner osäkerhet om insolvensregler eller risken för långdragna eller komplexa insolvensförfaranden i ett annat land som huvudskäl för att inte investera eller inte ingå en affärsförbindelse med en motpart utanför sitt eget land.
- (7) Dessa skillnader leder till ojämlika villkor för att få tillgång till kredit och till olika grader av utdelning i medlemsstaterna. En högre grad av harmonisering på området för omstrukturering, insolvens och en andra chans är därför oundgängligt för en väl fungerande inre marknad i allmänhet och för en fungerande kapitalmarknadsunion i synnerhet.

- (8) Merkostnaderna för riskbedömning och gränsöverskridande verkställighet för borgenärer till överskuldsatta entreprenörer som flyttar till en annan medlemsstat för att få en andra chans på mycket kortare tid bör också avlägsnas. De merkostnader för entreprenörer som uppstår till följd av behovet av att flytta till en annan medlemsstat för att kunna få en andra chans bör också minskas. De hinder som följer av långvariga näringsförbud som är knutna till en entreprenörs överskuldsättning hämmar vidare entreprenörskap.
- (9) Hindren mot att utöva de grundläggande friheterna är inte begränsade till rent gränsöverskridande situationer. En alltmer sammanlänkad inre marknad – där varor, tjänster, kapital och arbetstagare rör sig fritt – med en allt starkare digital dimension innebär att mycket få företag är rent nationella när det gäller aspekter som deras kundbas, försörjningskedja, verksamhetsområde, investerare och kapitalbas. Även rent nationella insolvenssituationer kan påverka den inre marknadens funktion genom den så kallade domnioeffekten av insolvenser, varigenom ett företags insolvens kan ge upphov till vidare insolvenser i leveranskedjan.
- (10) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848⁶² behandlar frågor om behörighet, erkännande och verkställighet, tillämplig lag och samarbete i gränsöverskridande insolvensförfaranden samt sammankoppling av insolvensregister. Dess tillämpningsområde omfattar förebyggande förfaranden som stärker förutsättningarna för att rädda ekonomiskt bärkraftiga företag och förfaranden för ge entreprenörer en andra chans. Förordning (EU) 2015/848 behandlar dock inte de skillnader som finns mellan dessa förfaranden i nationell rätt. Vidare skulle ett instrument som är begränsat till endast gränsöverskridande situationer inte avlägsna alla hinder för den fria rörligheten, och det är inte heller möjligt för investerare att på förhand bedöma om gäldenärens eventuella framtida ekonomiska svårigheter är av gränsöverskridande eller inhemsk natur. Det är därför nödvändigt att gå utöver frågor som rör rättsligt samarbete och att fastställa materiella miniminormer.
- (11) Det är nödvändigt att sänka omstruktureringskostnaderna för både gäldenärer och borgenärer. De olikheter som hindrar en tidig omstrukturering av livskraftiga företag i ekonomiska svårigheter och minskar möjligheterna att ge hederliga entreprenörer en andra chans bör därför minskas. Detta bör medföra en större öppenhet, rättssäkerhet och förutsägbarhet i unionen. Det bör också maximera utdelningen till alla typer av borgenärer och investerare och uppmuntra till gränsöverskridande investeringar. En större samstämmighet bör också underlätta omstrukturering av koncerner, oberoende av var i unionen koncernens medlemmar finns.
- (12) Ett avlägsnande av hindren mot en effektiv omstrukturering av livskraftiga företag i ekonomiska svårigheter bidrar till att minimera förluster av arbetstillfällen, förluster för borgenärer i leveranskedjan, bevarar kunskaper och färdigheter och främjar därför ekonomin som helhet. Att underlätta för entreprenörer att få en andra chans förhindrar att de utestängs från arbetsmarknaden och ger dem möjlighet att starta om sin entreprenörsverksamhet och dra lärdom av sina erfarenheter. Att förkorta omstruktureringsförfarandena skulle slutligen leda till högre utdelningsgrader för borgenärer eftersom värdeförlusten för företaget normalt ökar allt eftersom tiden går.

⁶² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 av den 20 maj 2015 om insolvensförfaranden (EUT L 141, 5.6.2015, s. 19).

Effektiva insolvensramar skulle vidare möjliggöra en bättre bedömning av de risker som är förknippade med beslut om in- och utlåning och göra anpassningen smidigare för överskuldssatta företag genom att minimera de ekonomiska och sociala kostnaderna i samband med processen för att minska deras skuldsättning.

- (13) Särskilt små och medelstora företag skulle gynnas av en mer samstämmig strategi på unionsnivå, eftersom de inte har de medel som krävs för att klara av höga omstruktureringskostnader och dra fördel av de effektivare omstruktureringsförfarandena i vissa medlemsstater. Små och medelstora företag har ofta inte råd att anlita yrkesmässig rådgivning, särskilt om de står inför ekonomiska svårigheter, och därför bör verktyg för tidig varning inrättas för att varna gäldenärer om att de måste agera skyndsamt. För att hjälpa sådana företag att omstrukturera till låga kostnader bör förslag till omstruktureringsplaner också utarbetas på nationell nivå och hållas tillgängliga online. Gäldenärer bör kunna använda och anpassa dessa förslag efter sina egna behov och efter sina företags särskilda egenskaper.
- (14) Det är lämpligt att från direktivets tillämpningsområde utesluta gäldenärer som är försäkringsföretag och återförsäkringsföretag enligt definitionerna i artikel 13.1 och 13.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG⁶³, kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1 led 1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013⁶⁴, värdepappersföretag och företag för kollektiva investeringar enligt definitionerna i artikel 4.1 leden 2 och 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013, centrala motparter enligt definitionen i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012⁶⁵, värdepapperscentraler enligt definitionen i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014⁶⁶ och andra finansinstitut och enheter som förtecknas i artikel 1.1 första stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU⁶⁷. De är föremål för särskilda regler och de nationella tillsynsmyndigheterna har långtgående befogenheter att ingripa.
- (15) Överskuldssättning hos konsumenter är ett stort ekonomiskt och socialt problem som är nära förknippat med minskningen av den alltför stora skuldsättningen. Det är ofta inte möjligt att göra en tydlig åtskillnad mellan en entreprenörs konsumentkulder och dennes företagsskulder. En ordning med en andra chans för entreprenörer skulle inte vara effektiv om de skulle tvingas gå igenom olika förfaranden med olika

⁶³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).

⁶⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁶⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).

⁶⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 av den 23 juli 2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012 (EUT L 257, 28.8.2014, s. 1).

⁶⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

tillträdesvillkor och skuldavskrivningsperioder för att få sina företagsskulder respektive sina personliga, icke-företagsskulder avskrivna. Därför bör medlemsstaterna kunna tillämpa bestämmelserna om skuldavskrivning i detta direktiv även på konsumenter, även om det inte innehåller bindande regler om konsumenters överskultsättning.

- (16) Ju tidigare gäldenären kan upptäcka sina ekonomiska svårigheter och vidta lämpliga åtgärder, desto större än sannolikheten för att en förestående insolvens kan undvikas eller, om det är fråga om en verksamhet där livskraften permanent är skadad, desto mer ordnat och effektivt kan avvecklingen ske. Tydlig information om tillgängliga förfaranden för förebyggande omstrukturering och verktyg för tidig varning bör därför inrättas för att ge gäldenärer incitament att vidta åtgärder när de erfar ekonomiska problem. Möjliga mekanismer för tidig varning bör omfatta redovisnings- och övervakningsskyldigheter för gäldenären eller gäldenärens ledning samt rapporteringsskyldigheter enligt låneavtal. Dessutom kan tredje parter som har relevant information, såsom revisorer och skatte- och socialförsäkringsmyndigheter, uppmuntras eller åläggas enligt nationell lagstiftning att flagga för en negativ utveckling.
- (17) En ram för omstrukturering bör finnas tillgänglig för gäldenärer så att de kan ta itu med sina ekonomiska svårigheter i ett tidigt skede, när det fortfarande verkar möjligt att förhindra insolvens och säkra en fortsättning av verksamheten. En omstruktureringsram bör finnas tillgänglig innan en gäldenär blir insolvent i enlighet med nationell rätt, dvs. innan gäldenären uppfyller villkoren för att bli föremål för ett kollektivt insolvensförfarande som normalt innebär att gäldenären helt berövas rådigheten över sina tillgångar och att en förvaltare utses. Ett test av företagets livskraft bör inte vara en nödvändig förutsättning för att inleda förhandlingar och för att bevilja avbrytande av verkställighetsåtgärder. Bedömningen av ett företags livskraft bör i stället oftast vara en fråga för berörda borgenärer som mestadels går med på vissa justeringar av sina fordringar. För att undvika att förfarandena missbrukas bör det dock vara sannolikt att gäldenärens ekonomiska svårigheter leder till insolvens och omstruktureringsplanen bör kunna förhindra gäldenärens insolvens och säkra verksamhetens livskraft.
- (18) För att främja effektivitet och minska förseningar och kostnader, bör nationella ramar för förebyggande omstrukturering omfatta flexibla förfaranden som begränsar rättsliga och administrativa myndigheters deltagande till fall där det är nödvändigt och står i proportion till syftet att skydda intressena för borgenärerna och andra berörda parter som kan komma att påverkas. För att undvika onödiga kostnader och betona det faktum att förfarandet tillämpas i ett tidigt skede, bör gäldenärer i princip behålla kontrollen över sina tillgångar och den dagliga driften av verksamheten. Det bör inte i varje fall vara obligatoriskt att utse en förvaltare, oavsett om det är en medlare som stöder förhandlingarna om en omstruktureringsplan eller en insolvensförvaltare som övervakar gäldenärens agerande, utan detta bör ske från fall till fall beroende på omständigheterna i ärendet eller gäldenärens särskilda behov. Det bör vidare inte behövas ett domstolsbeslut för att inleda en omstruktureringsprocess, som kan vara informell så länge tredje parters rättigheter inte påverkas. En viss nivå av övervakning bör dock säkerställas när det behövs för att skydda en eller flera borgenärs eller andra berörda parters berättigade intressen. Detta kan särskilt vara fallet när den rättsliga eller administrativa myndigheten beviljar ett generellt avbrytande av enskilda

verkställighetsåtgärder eller när det förefaller nödvändigt att påtvinga en klass borgenärer en omstruktureringsplan som den inte samtycker till.

- (19) En gäldenär bör kunna ansöka om att den rättsliga eller administrativa myndigheten beviljar ett tillfälligt avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder, vilket även bör innebära att skyldigheten att ansöka om inledande av insolvensförfaranden förklaras vilande, om sådana åtgärder kan påverka förhandlingarna negativt och hindra utsikterna till en omstrukturering av gäldenärens verksamhet. Avbrytandet av verkställighetsåtgärder skulle kunna vara allmänt, det vill säga påverka samtliga borgenärer, eller vara riktat mot enskilda borgenärer. För att uppnå en lämplig balans mellan gäldenärens och borgenärernas rättigheter, bör ett avbrytande beviljas för en period av högst fyra månader. Komplexa omstruktureringar kan dock ta längre tid. Medlemsstaterna bör kunna besluta att den rättsliga eller administrativa myndigheten i sådana fall får förlänga denna period, om det finns bevis för att förhandlingarna om omstruktureringsplanen går framåt och att det inte är till otillbörlig skada för borgenärerna. Den rättsliga eller administrativa myndigheten bör vara övertygad om att det finns en stor sannolikhet för att en omstruktureringsplan kommer att antas för att bevilja ytterligare förlängningar. Medlemsstaterna bör säkerställa att ansökningar om förlängning av den inledande varaktigheten av avbrytandet görs inom en rimlig tidsfrist så att den rättsliga eller administrativa myndigheten kan meddela ett beslut inom skälig tid. Om en rättslig eller administrativ myndighet inte fattar ett beslut om förlängning av ett avbrytande innan det löper ut bör avbrytandet upphöra att ha verkan den dag då avbrytandeperioden löper ut. I rättssäkerhetens intresse bör avbrytandets totala varaktighet inte överstiga tolv månader.
- (20) För att säkerställa att borgenärer inte lider skada bör avbrytande inte beviljas eller, om det har beviljats bör det inte förlängas eller det bör upphävas, om borgenärer otillbörligt skadas av avbrytandet av verkställigheten. Vid fastställandet av om det föreligger otillbörlig skada för borgenärer får rättsliga eller administrativa myndigheter beakta om avbrytandet skulle bevara boets sammanlagda värde, om gäldenären handlar i ond tro eller i avsikt att orsaka skada eller generellt handlar mot borgenärsförsamlingens berättigade förväntningar. En enskild borgenär eller en klass borgenärer skulle till exempel lida otillbörlig skada av avbrytandet om värdet av deras fordringar skulle försämrats avsevärt till följd av avbrytandet jämfört med om inget avbrytande beviljades, eller om borgenären skulle få nackdelar jämfört med andra borgenärer med en jämförbar ställning.
- (21) Borgenärer som omfattas av avbrytandet bör inte heller under avbrytandeperioden tillåtas att hålla inne en prestation eller avsluta, påskynda eller på annat sätt ändra kontrakt för senare verkställighet, under förutsättning att gäldenären fortsätter att uppfylla sina befintliga förpliktelser enligt dessa kontrakt. Ett tidigt avslutande skulle äventyra företagets förmåga att fortsätta verksamheten under omstruktureringsförhandlingarna, särskilt om det rör kontrakt om leveranser för grundläggande behov, såsom gas-, el-, vatten-, telekommunikations- och betalkortstjänster. För att skydda borgenärers berättigade förväntningar och säkerställa minsta möjliga störning för borgenärernas verksamhet i leveranskedjan, bör avbrytandet dock endast gälla fordringar som uppstod innan avbrytandet beviljades. För att uppnå en framgångsrik omstrukturering bör gäldenären inom ramen för den löpande affärsverksamheten betala fordringar från, och skulder till, borgenärer som inte berörs av avbrytandet och fordringar till borgenärer som berörs av avbrytandet som uppstår efter det att avbrytandet beviljades

- (22) Om en gäldenär blir föremål för ett insolvensförfarande kan vissa leverantörer ha avtalsenliga rättigheter som ger dem rätt att avsluta leveransavtalet enbart på grund av insolvensen (så kallade *ipso facto*-klausuler). Detsamma kan gälla när en gäldenär ansöker om förebyggande omstruktureringsåtgärder. Om sådana klausuler åberopas när gäldenären endast förhandlar om en omstruktureringsplan eller ansöker om ett avbrytande av verkställighet eller i samband med någon händelse med anknytning till avbrytandet, kan ett förtida avslutande av avtalet ha negativa verkningar på gäldenärens verksamhet och utsikterna att rädda verksamheten. När avbrytandet beviljas av en rättslig eller administrativ myndighet är det därför nödvändigt att borgenärer som omfattas av avbrytandet inte tillåts att åberopa *ipso facto*-klausuler som hänvisar till förhandlingar om en omstruktureringsplan eller ett avbrytande eller någon liknande händelse med anknytning till avbrytandet.
- (23) Borgenärer bör ha rätt att överklaga avbrytandet sedan det har beviljats av en rättslig eller administrativ myndighet. Om avbrytandet inte längre är nödvändigt för att underlätta antagandet av en omstruktureringsplan, till exempel på grund av att det är uppenbart att det saknas stöd för omstrukturen hos den majoritet av borgenärer som krävs enligt nationell lagstiftning, bör borgenärer också kunna begära att avbrytandet upphävs.
- (24) Alla borgenärer som berörs av omstruktureringsplanen och, om det medges enligt nationell rätt, aktieägare, bör ha rätt att rösta om antagandet av en omstruktureringsplan. Parter som inte berörs av omstruktureringsplanen bör inte ha rösträttigheter avseende planen och deras stöd bör inte heller krävas för godkännandet av planen. Röstningen kan ha formen av ett formellt röstningsförfarande eller ett samråd och godkännande mellan en erforderlig majoritet av berörda parter. Om röstningen har formen av ett samråd och godkännande, bör de berörda parter vars godkännande inte var nödvändigt emellertid erbjudas möjlighet att ansluta sig till omstruktureringsplanen.
- (25) För att säkerställa att rättigheter som i allt väsentligt är likartade behandlas lika och att omstruktureringsplaner antas utan att otillbörligen skada berörda parter rättigheter, bör berörda parter behandlas i separata klasser som återspeglar kriterierna för klassbildning enligt nationell lagstiftning. Som ett minimum bör borgenärer med säkerhet och borgenärer utan säkerhet alltid behandlas i separata klasser. Nationell lagstiftning kan föreskriva att säkrade fordringar kan delas in i fordringar med säkerhet och fordringar utan säkerhet, grundat på säkerhetsvärdering. Nationell lagstiftning kan även föreskriva särskilda regler som ger stöd för klassbildning i fall där icke diversifierade eller på annat sätt särskilt utsatta borgenärer, såsom arbetstagare eller små leverantörer, skulle dra nytta av att sådan klass bildades. Nationell lagstiftning bör under alla omständigheter säkerställa att frågor som är av särskild betydelse för klassbildning ges lämplig behandling, såsom fordringar från anknutna parter, och bör innehålla regler som behandlar villkorade fordringar eller bestridda fordringar. Den rättsliga eller administrativa myndigheten bör undersöka klassbildning när en omstruktureringsplan ges in för bekräftelse, men medlemsstaterna skulle kunna föreskriva att dessa myndigheter även får undersöka klassbildning i ett tidigare skede om den som föreslår planen söker bekräftelse eller vägledning i förväg.
- (26) Erforderliga majoriteter bör fastställas i nationell rätt för att säkerställa att en minoritet av berörda parter i varje klass inte kan hindra antagandet av omstruktureringsplaner som inte otillbörligen försämrar deras rättigheter och intressen. Utan en

majoritetsregel som binder borgenärer med säkerhet som inte samtycker skulle en tidig omstrukturering i många fall inte vara möjlig, till exempel i fall där en finansiell omstrukturering behövs men företaget annars är livskraftigt. För att säkerställa att parterna kan yttra sig om antagandet av omstruktureringsplaner i proportion till de intressen de har i företaget, bör den erforderliga majoriteten baseras på beloppet av borgenärernas fordringar eller andelsinnehavarnas intressen i varje enskild klass.

- (27) Testet om borgenärers bästa intresse gör det möjligt att säkerställa att ingen borgenär som inte samtycker till en omstruktureringsplan får en sämre ställning enligt planen än denne skulle ha haft i fall av likvidation, oberoende av om gäldenärens verksamhet likviderades eller såldes utan avbrott i driften. Detta test bör tillämpas i varje fall där en plan behöver bekräftas för att bli bindande för borgenärer som inte samtycker till planen eller, beroende på omständigheterna, klasser av borgenärer som inte samtycker till planen.
- (28) En omstruktureringsplan bör alltid betraktas som antagen om den majoritet som krävs i varje berörd klass stöder planen, men en omstruktureringsplan som inte stöds av den erforderliga majoriteten i varje berörd klass bör ändå kunna bekräftas av en rättslig eller administrativ myndighet under förutsättning att den stöds av minst en berörd klass av borgenärer och att klasser som inte samtycker inte otillbörligt skadas enligt den föreslagna planen (mekanismen för klassöverskridande ”cram-down”). Planen bör särskilt följa regeln om absolut prioritet, som säkerställer att en klass borgenärer som inte samtycker till planen tillgodoses fullständigt innan en lägre prioriterad klass borgenärer kan få någon utdelning eller behålla något intresse enligt omstruktureringsplanen. Regeln om absolut prioritet bör ligga till grund för det värde som ska fördelas mellan borgenärerna vid omstruktureringen. Som en följd av regeln om absolut prioritet bör ingen klass av borgenärer enligt omstruktureringsplanen kunna få eller behålla ekonomiska värden eller förmåner som överstiger det fulla beloppet av den klassens fordringar eller intressen. Regeln om absolut prioritet gör det möjligt att fastställa, jämfört med kapitalstrukturen i företaget under omstrukturering, den värdetilldelning som parterna ska få enligt omstruktureringsplanen på grundval av värdet av företaget som pågående verksamhet.
- (29) Samtidigt som aktieägares eller andra andelsinnehavares berättigade intressen bör skyddas, bör medlemsstaterna säkerställa att aktieägare inte otillbörligen kan blockera antagandet av omstruktureringsplaner som skulle kunna återställa gäldenärens livskraft. Antagandet av en omstruktureringsplan bör till exempel inte villkoras av en överenskommelse bland andelsinnehavare *out-of-the-money*, det vill säga andelsinnehavare som vid en värdering av företaget inte skulle få någon betalning eller annan ersättning om den normala rangordningen av prioriterade fordringar i en likvidation tillämpades. Medlemsstaterna kan använda sig av olika metoder för att uppnå detta mål, till exempel att ge andelsinnehavare rätt att rösta om en omstruktureringsplan. Om andelsinnehavare emellertid har rätt att rösta om en omstruktureringsplan, bör en rättslig eller administrativ myndighet kunna bekräfta planen trots att en eller flera klasser av andelsinnehavare inte samtycker till den, genom en mekanism för klassöverskridande ”cram-down”. Flera klasser av andelsinnehavare kan behövas om det finns olika klasser av andelsinnehav med olika rättigheter. Andelsinnehavare i små och medelstora företag som inte är rena investerare utan ägare till företaget och bidrar till företaget på andra sätt såsom med ledningskompetens kanske saknar incitament att omstrukturera under sådana

förhållanden. Därför bör mekanismen för klassöverskridande ”cram-down” vara frivillig för den som föreslår planen.

- (30) Det är nödvändigt att en rättslig eller administrativ myndighet bekräftar en omstruktureringsplan, så att det säkerställs att försämringen av borgenärernas rättigheter eller andelsinnehavarnas intressen står i proportion till nyttan av omstruktureringen och att de har tillgång till ett effektivt rättsmedel. Den rättsliga eller administrativa myndigheten bör därför avvisa en omstruktureringsplan om det har fastställts att den planerade omstruktureringen försämrar rättigheterna för borgenärer eller andelsinnehavare som inte samtycker till planen till en lägre nivå än vad de rimligen kunde förväntas få ut vid en likvidation, oberoende av om gäldenärens verksamhet likviderades eller såldes utan avbrott i driften, beroende på de särskilda omständigheterna för varje gäldenär. Om planen emellertid bekräftas genom en mekanism för klassöverskridande ”cram-down” bör regeln om absolut prioritet tillämpas med hänvisning till företagsvärderingen vilken, i motsats till likvidationsvärderingen av verksamheten som pågående verksamhet, ser till värdet av gäldenärens verksamhet på längre sikt. Företagsvärderingen är som regel högre än likvidationsvärdet av verksamheten som pågående verksamhet eftersom den beaktar det faktum att företaget fortsätter sin verksamhet och sina avtal med minsta möjliga störningar, med finansiella borgenärers, aktieägares och kunders förtroende, fortsätter att generera intäkter och begränsar effekterna för arbetstagare.
- (31) En omstruktureringsplans framgång kan ofta bero på om det finns finansiella resurser för att stödja för det första företags verksamhet under omstruktureringsförhandlingarna och för det andra genomförandet av omstruktureringsplanen efter det att den har bekräftats. Ny finansiering och tillfällig finansiering bör därför undantas från talan om återvinning som syftar till att förklara sådan finansiering ogiltig, annulleringsbar eller icke verkställbar som en återvinningsgrundande handling i samband med senare insolvensförfaranden. Nationell insolvenslagstiftning om återvinningstalan om och när gäldenären sedermera blir insolvent eller som föreskriver att nya långivare kan ådra sig civilrättsliga, förvaltningsrättsliga eller straffrättsliga påföljder för kreditgivning till låntagare i ekonomiska svårigheter äventyrar tillgången till finansiering som är nödvändig för att nå framgång med förhandlingar om och genomförande av en omstruktureringsplan. Till skillnad från vad som är fallet för ny finansiering som bör bekräftas av en rättslig eller administrativ myndighet som en del av en omstruktureringsplan, vet parterna när tillfällig finansiering beviljas inte om planen slutligen kommer att bekräftas eller inte. En begränsning av skyddet för tillfällig finansiering till fall där planen antagits av borgenärer eller bekräftats av en rättslig eller administrativ myndighet skulle avskräcka från tillhandahållandet av tillfällig finansiering. För att undvika missbruk bör endast finansiering skyddas som är rimligen och omedelbart nödvändig för att gäldenärens verksamhet ska kunna försätta att drivas eller överleva, eller för att bevara eller öka värdet på verksamheten i avvaktan på bekräftelsen av en omstruktureringsplan. Skydd mot talan om återvinning och skydd mot personlig ansvarighet är minimigarantier som tillerkänns tillfällig finansiering och ny finansiering. Att uppmuntra nya långivare att ta den ökade risk det innebär att investera i en livskraftig gäldenär i ekonomiska svårigheter kan dock kräva ytterligare incitament, såsom till exempel att ge sådan finansiering prioritet åtminstone över fordringar utan säkerhet i ett senare insolvensförfarande.

- (32) Berörda parter bör kunna överklaga ett beslut om bekräftelse av en omstruktureringsplan. För att säkerställa att planen är effektiv, minska osäkerhet och undvika oberättigade förseningar bör överklaganden dock inte ha uppskjutande verkan på verkställigheten av planen. Om det fastställs att en minoritet av borgenärer har lidit oberättigad skada till följd av planen bör medlemsstaterna överväga att som ett alternativ till att undanröja planen tillerkänna de borgenärer som inte samtyckte till planen ekonomisk ersättning, vilken bör betalas av gäldenären eller de borgenärer som röstade för planen.
- (33) I syfte att främja en kultur med förebyggande omstrukturering är det önskvärt att transaktioner som görs i god tro och har nära samband med antagandet eller genomförandet av en omstruktureringsplan också ges skydd mot återvinningstalan i senare insolvensförfaranden. Transaktioner som görs när förhandlingar om en omstruktureringsplan övervägs och i nära anknytning till dessa skulle till exempel kunna vara försäljning av ett dotterbolag för att erhålla kontanter som företaget i ekonomiska svårigheter behöver för att kunna fortsätta driften under omstruktureringsförhandlingarna. Transaktioner för att främja villkoren i omstruktureringsplanen eller som har nära anknytning till dessa skulle kunna äga rum när gäldenären pantsätter andelar i ett dotterbolag för att säkra ett nytt lån som ingår i planen eller när denne genomför ett utbyte av skulder mot aktier i enlighet med planen. Sådant skydd bör öka säkerheten avseende transaktioner med företag som man vet befinner sig i svårigheter och undanröja rädslan hos borgenärer och investerare för att alla sådana transaktioner skulle kunna förklaras ogiltiga om omstruktureringen skulle misslyckas.
- (34) Arbetstagare bör åtnjuta fullständigt arbetsrättsligt skydd under förfarandena för förebyggande omstrukturering. Detta direktiv bör, särskilt, inte påverka arbetstagares rättigheter som garanteras av rådets direktiv 98/59/EG⁶⁸, rådets direktiv 2001/23/EG⁶⁹, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/14/EG⁷⁰, Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/94/EG⁷¹ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/38/EG⁷². De skyldigheter i fråga om information till och samråd med arbetstagare i nationell lagstiftning som genomför de ovannämnda direktiven behålls helt oförändrade. Detta innefattar skyldigheter att informera och samråda med arbetstagarnas representanter om beslutet att använda en ram för förebyggande omstrukturering i enlighet med direktiv 2002/14/EG. Med hänsyn till behovet att säkerställa en lämplig skyddsnivå för arbetstagare bör medlemsstaterna i princip utesluta arbetstagares utestående fordringar såsom dessa definieras i direktiv 2008/94/EG från avbrytande av verkställighet, oberoende av om dessa fordringar har uppkommit innan eller efter det att avbrytandet

⁶⁸ Rådets direktiv 98/59/EG av den 20 juli 1998 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kollektiva uppsägningar (EGT L 225, 12.8.1998, s. 16).

⁶⁹ Rådets direktiv 2001/23/EG av den 12 mars 2001 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av företag eller verksamheter (EGT L 82, 22.3.2001, s. 16).

⁷⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/14/EG av den 11 mars 2002 om inrättande av en allmän ram för information till och samråd med arbetstagare i Europeiska gemenskapen (EGT L 80, 23.3.2002, s. 29).

⁷¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/94/EG av den 22 oktober 2008 om skydd för arbetstagare vid arbetsgivarens insolvens (EUT L 283, 28.10.2008, s. 36).

⁷² Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/38/EG av den 6 maj 2009 om inrättande av ett europeiskt företagsråd eller ett förfarande i gemenskapsföretag och grupper av gemenskapsföretag för information till och samråd med arbetstagare (EUT L 122, 16.5.2009, s. 28).

beviljades. Sådant avbrytande bör vara tillåtet endast för de belopp och den period som betalningen av sådana fordringar effektivt garanteras på andra sätt enligt nationell rätt. Om medlemsstaterna utvidgar den garanti för betalning av arbetstagares utestående fordringar som fastställs i direktiv 2008/94/EG till att omfatta förebyggande omstruktureringsförfaranden som inrättas genom detta direktiv, är det inte längre berättigat att utesluta arbetstagares fordringar från avbrytandet av verkställighet eftersom de täcks av garantin. Om det i nationell rätt finns begränsningar av garantiinstitutioners ansvar, antingen vad avser garantins längd eller det belopp som betalas ut till arbetstagare, bör arbetstagare kunna driva in sina fordringar gentemot arbetsgivaren vid eventuella underskott även under den tid avbrytandet av verkställighet pågår.

- (35) Om en omstrukturering medför en överlåtelse av delar av företag eller verksamheter bör arbetstagares rättigheter som grundar sig på anställningsavtal eller anställningsförhållanden, vilket särskilt inbegriper rätten till lön, skyddas i enlighet med artiklarna 3 och 4 i direktiv 2001/23/EG, utan att det påverkar de särskilda regler som är tillämpliga i fall av insolvensförfaranden enligt artikel 5 i det direktivet och särskilt de möjligheter som medges i artikel 5.2 i det direktivet. Dessutom, och utan att det påverkar rätten till information och samråd, inklusive om beslut som kan medföra väsentliga förändringar i arbetsorganisationen eller anställningsavtalen i syfte att nå en överenskommelse om sådana beslut, vilka garanteras enligt direktiv 2002/14/EG, bör enligt det här direktivet arbetstagare som påverkas av omstruktureringsplanen ha rätt att rösta om planen. I fråga om röstning om omstruktureringsplanen bör medlemsstaterna få besluta att placera arbetstagare i en separat klass från övriga borgenärer.
- (36) För att ytterligare främja förebyggande omstruktureringar är det viktigt att säkerställa att företagsledare inte avskräcks från att göra rimliga affärsmässiga bedömningar eller ta rimliga affärsmässiga risker, särskilt om det skulle öka chanserna för att omstrukturera potentiellt livskraftiga företag. Om företaget har finansiella svårigheter, bör företagsledare vidta åtgärder som att anlita professionell rådgivning, däribland om omstrukturering och insolvens, exempelvis genom att vid behov använda verktyg för tidig varning, skydda företagets tillgångar i syfte att maximera värdet och undvika förlust av centrala tillgångar, se över verksamhetens struktur och funktion för att undersöka livskraften och minska utgifterna, inte utsätta företaget för typer av transaktioner som kan bli föremål för återvinning om det inte är affärsmässigt berättigat, fortsätta att handla under omständigheter där det är lämpligt för att maximera företagets värde som pågående verksamhet samt förhandla med borgenärer och ingå förebyggande omstruktureringsförfaranden. Om gäldenären är nära insolvens är det också viktigt att skydda borgenärernas berättigade intressen från ledningsbeslut som kan inverka på sammansättningen av gäldenärens bo, särskilt om sådana beslut kan leda till ytterligare värdeminskningar av den del av boet som är tillgänglig för omstrukturering eller utdelning till borgenärer. Det är därför nödvändigt att företagsledare under sådana omständigheter undviker varje uppsåtligt eller grovt oaktsamt handlande som leder till personlig vinning på bekostnad av intressenter och att de inte godkänner transaktioner till undervärde eller vidtar åtgärder som leder till att en eller flera intressenter otillbörligt prioriteras framför andra. I detta direktiv bör med företagsledare avses personer som är ansvariga för att fatta beslut om företaget ledning.

- (37) De olika möjligheterna till en andra chans i medlemsstaterna kan uppmuntra överskuldsatta entreprenörer att flytta mellan medlemsstaterna i syfte att utnyttja kortare skuldavskrivningsperioder eller mer attraktiva villkor för skuldavskrivning, vilket leder till rättslig osäkerhet och kostnader för borgenärerna när de ska driva in sina fordringar. Effekterna av en konkurs, särskilt det sociala stigmat, de rättsliga följderna, såsom att entreprenörer utesluts från att starta och driva företagsverksamhet, och den fortlöpande oförmågan att betala av sina skulder, är vidare faktorer som i hög grad avskräcker entreprenörer från att starta en verksamhet eller söka en andra chans, trots att det finns belägg för att entreprenörer som har försatts i konkurs har större förutsättningar att bli framgångsrika andra gången. Det bör därför vidtas åtgärder för att minska de negativa effekterna av överskuldsättning och konkurs för entreprenörer, särskilt genom att möjliggöra en fullständig skuldavskrivning efter en viss tid och genom att begränsa varaktigheten av näringsförbud som åläggs i samband med gäldenärens överskuldsättning.
- (38) En fullständig skuldavskrivning eller näringsförbud som löper ut efter en kort tid är inte lämpligt i alla fall, till exempel om gäldenären är ohederlig eller har handlat i ond tro. Medlemsstaterna bör ge rättsliga eller administrativa myndigheter tydliga riktlinjer om hur de ska bedöma huruvida en entreprenör är hederlig. När de fastställer huruvida gäldenären varit ohederlig kan de rättsliga eller administrativa myndigheterna till exempel beakta skuldernas art och omfattning, vid vilken tidpunkt de uppstod, vilka ansträngningar gäldenären har gjort för att betala skulderna och uppfylla rättsliga skyldigheter, inbegripet offentliga tillståndskrav och korrekt bokföring, samt om gäldenären har handlat på ett sätt som hindrat åtgärder från borgenärens sida. Näringsförbud kan ha längre eller obestämd varaktighet i situationer där entreprenören utövar vissa yrken som betraktas som känsliga i medlemsstaterna eller om han eller hon har dömts för brottslig verksamhet. I sådana fall skulle det vara möjligt för entreprenörer att åtnjuta skuldavskrivning men ändå för en längre eller obestämd tidsperiod åläggas förbud mot att utöva ett visst yrke.
- (39) Det är nödvändigt att bevara och öka insynen och förutsägbarheten i förfarandena när det gäller att ge resultat som gynnar företagets fortlevnad och ger entreprenörer en andra chans, eller som tillåter en effektiv avveckling av icke livskraftiga företag. Det är också nödvändigt att förkorta de överdrivet långa insolvensförfarandena i många medlemsstater, vilka leder till rättsosäkerhet för borgenärer och investerare och låga utdelningsgrader. Med tanke på de förstärkta mekanismer för samarbete mellan domstolar och förvaltare i gränsöverskridande ärenden som inrättats genom förordning (EU) 2015/848, bör professionalism hos alla berörda aktörer bringas till jämförbara höga nivåer i hela unionen. För att uppnå dessa mål bör medlemsstaterna säkerställa att ledamöter vid de rättsliga och administrativa myndigheterna har lämplig utbildning samt är specialiserade på och har erfarenhet av insolvensfrågor. En sådan specialisering av personal inom rättväsendet bör leda till att det kan fattas beslut med potentiellt betydande ekonomiska och sociala konsekvenser inom en kort tidsperiod och bör inte betyda att dessa personer enbart har att hantera frågor om omstrukturering, insolvens och en andra chans. Ett effektivt sätt att uppnå detta mål kan till exempel vara att inrätta specialdomstolar eller specialavdelningar i enlighet med den nationella lagstiftning som reglerar rättsväsendets organisation.
- (40) Medlemsstaterna bör också säkerställa att de förvaltare på området för omstrukturering, insolvens och en andra chans som utses av rättsliga och administrativa myndigheter får lämplig utbildning och står under lämplig tillsyn när de

utför sina uppgifter, att de utses på ett öppet sätt med beaktande av behovet att säkerställa effektiva förfaranden och att de utför sina uppgifter med integritet. Förvaltare bör också ansluta sig till frivilliga uppförandekoder som syftar till att säkerställa att de har lämpliga kvalifikationer och utbildning, att det råder öppenhet i fråga om deras uppgifter och att det finns regler för fastställande av deras ersättning och tecknande av yrkesansvarsförsäkring, samt tillsyns- och regleringsmekanismer som bör omfatta en lämplig och effektiv ordning för att ålägga sanktioner för de som har brustit vid fullgörandet av sina uppgifter. Sådana standarder kan uppnås utan att man i princip behöver skapa nya yrken eller kvalifikationer.

- (41) För att ytterligare förkorta förfarandena och samtidigt säkerställa att borgenärer lättare kan delta i förfaranden för omstrukturering, insolvens och skuldavskrivning, oberoende av var i unionen de befinner sig, bör medlemsstaterna inrätta metoder för distanskommunikation i domstolsförfaranden. Därför bör olika förfarandeåtgärder kunna utföras elektroniskt, såsom borgenärens anmälan av fordringar, meddelanden som skickas av gäldenären eller förvaltare på området för omstrukturering, insolvens och en andra chans, röstning om en omstruktureringsplan eller ingivande av överklaganden. Gränsöverskridande erkännande av sådana kommunikationsmedel bör uppfylla kraven i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014⁷³.
- (42) Det är viktigt att samla tillförlitliga uppgifter om hur förfarandena för omstrukturering, insolvens och skuldavskrivning fungerar för att övervaka genomförandet och tillämpningen av detta direktiv. Medlemsstaterna bör därför samla in och aggregera uppgifter som är tillräckligt detaljerade för att möjliggöra en korrekt bedömning av hur direktivet fungerar i praktiken.
- (43) Finansmarknadernas stabilitet är i hög grad beroende av avtal om finansiell säkerhet, särskilt när säkerhet tillhandahålls i samband med deltagande i utsedda system eller i centralbankstransaktioner och när marginalsäkerheter tillhandhålls till centrala motparter. Eftersom värdet på de finansiella instrument som ställs som säkerhet kan fluktuera mycket, är det viktigt att realisera deras värde snabbt innan det går ner. Detta direktiv bör därför inte påverka Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998⁷⁴, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG⁷⁵ och förordning (EU) nr 648/2012⁷⁶.
- (44) Effektiviteten hos processen med att anta och genomföra omstruktureringsplanen bör inte äventyras av bolagsrättsliga regler. Medlemsstaterna bör därför avvika från de krav som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/30/EU⁷⁷ angående

⁷³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 av den 23 juli 2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden och om upphävande av direktiv 1999/93/EG (EUT L 257, 28.8.2014, s. 73).

⁷⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper (EGT L 166, 11.6.1998, s. 45).

⁷⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG av den 6 juni 2002 om ställande av finansiell säkerhet (EGT L 168, 27.6.2002, s. 43).

⁷⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).

⁷⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/30/EU av den 25 oktober 2012 om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 54 andra stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen när det gäller att

skyldigheterna att sammankalla bolagsstämma och att erbjuda aktierna med företrädesrätt till befintliga aktieägare i den mån och under den tid det behövs för att säkerställa att aktieägare inte motverkar försök till omstrukturering genom att missbruka sina rättigheter enligt direktiv 2012/30/EU. Medlemsstaterna bör dock inte vara skyldiga att avvika från de bolagsrättsliga reglerna, helt eller för en begränsad tidsperiod, om de kan säkerställa att de bolagsrättsliga kraven inte kan äventyra omstruktureringsprocessens effektivitet eller om medlemsstaterna har andra, lika effektiva verktyg som säkerställer att aktieägare inte otillbörligen hindrar antagandet eller genomförandet av en omstruktureringsplan som skulle återupprätta företagets livskraft. I detta sammanhang bör medlemsstaterna fästa särskild vikt vid effektiviteten hos bestämmelserna om avbrytande av verkställighetsåtgärder och bekräftelse av omstruktureringsplanen, vilken inte bör hämmas av kallelser till eller resultaten av bolagsstämman. Direktiv 2012/30/EU bör därför ändras i enlighet med detta.

- (45) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument⁷⁸ har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.
- (46) Vad gäller fastställandet och senare ändringar av formuläret för uppgiftsöverföring bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁷⁹.
- (47) Eftersom målen för detta direktiv inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna på egen hand på grund av att skillnader mellan nationella ramar för omstrukturering och insolvens skulle fortsätta att resa hinder för den fria rörligheten för kapital och etableringsfriheten, utan bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

bilda ett aktiebolag samt att bevara och ändra dettas kapital, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga (EUT L 315, 14.11.2012, s. 74).

⁷⁸

EUT L 369, 17.12.2011, s. 14.

⁷⁹

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

AVDELNING I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I detta direktiv fastställs regler om
 - (a) förfaranden för förebyggande omstrukturering som är tillgängliga för gäldenärer i ekonomiska svårigheter när det råder sannolikhet för insolvens,
 - (b) förfaranden som leder till avskrivning av skulder som överskuldssatta entreprenörer ådragit sig och som ger dem möjlighet att starta en ny verksamhet,
 - (c) åtgärder för att göra de förfaranden som avses i leden a och b samt insolvensförfaranden effektivare.

2. Detta direktiv ska inte tillämpas på förfaranden som avses i punkt 1 i denna artikel vilka berör gäldenärer som är
 - (a) försäkringsföretag och återförsäkringsföretag enligt definitionerna i artikel 13.1 och 13.4 i direktiv 2009/138/EG,
 - (b) kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1 led 1 i förordning (EU) nr 575/2013,
 - (c) värdepappersföretag och företag för kollektiva investeringar enligt definitionerna i artikel 4.1 leden 2 och 7 i förordning (EU) nr 575/2013,
 - (d) centrala motparter enligt definitionen i artikel 2.1 i förordning (EU) nr 648/2012,
 - (e) värdepapperscentraler enligt definitionen i artikel 2.1 i förordning (EU) nr 909/2014,
 - (f) andra finansinstitut och enheter som förtecknas i artikel 1.1 första stycket i direktiv 2014/59/EU,
 - (g) fysiska personer som inte är entreprenörer.

3. Medlemsstaterna får utsträcka tillämpningen av de förfaranden som avses i punkt 1 b till att omfatta överskuldssatta fysiska personer som inte är entreprenörer.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

- (1) *insolvensförfarande*: ett kollektivt insolvensförfarande som innebär att gäldenären helt eller delvis berövas rådigheten över sina tillgångar och att en förvaltare utses.
- (2) *omstrukturering*: att ändra sammansättningen av eller villkoren för eller strukturen på en gäldenärs tillgångar och skulder eller någon annan del av gäldenärens kapitalstruktur, däribland aktiekapital, eller en kombination av dessa inslag, inbegripet försäljning av tillgångar eller delar av verksamheten, i syfte att göra det möjligt att helt eller delvis fortsätta företagets verksamhet.
- (3) *berörda parter*: borgenärer eller klasser av borgenärer och, om tillämpligt enligt nationell rätt, andelsinnehavare vars fordringar eller intressen påverkas av en omstruktureringsplan.
- (4) *avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder*: ett beslut av en rättslig eller administrativ myndighet om ett tillfälligt upphävande av rätten att verkställa en borgenärs fordran mot en gäldenär.
- (5) *kontrakt för senare verkställighet*: kontrakt mellan gäldenären och en eller flera borgenärer enligt vilka båda sidor fortfarande har skyldigheter att uppfylla vid den tidpunkt då avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder beslutas.
- (6) *klassbildning*: gruppering av berörda borgenärer och andelsinnehavare i en omstruktureringsplan på ett sätt som återspeglar de berörda fordringarnas och intressenas rättigheter och senioritet, med beaktande av möjliga befintliga förmånsrätter, panträtter eller avtal mellan borgenärer, och deras behandling enligt omstruktureringsplanen.
- (7) *”cram-down” mot borgenärer som inte samtycker*: en rättslig eller administrativ myndighets bekräftelse av en omstruktureringsplan som har stöd av en majoritet uttryckt i värde av borgenärerna eller en majoritet uttryckt i värde i var och en av klasserna av borgenärer trots att en minoritet av borgenärer eller en minoritet av borgenärer inom varje klass inte samtycker till planen.
- (8) *klassöverskridande ”cram-down”*: bekräftelse av en rättslig eller administrativ myndighet av en omstruktureringsplan trots att en eller flera berörda klasser av borgenärer inte samtycker till planen.
- (9) *test om borgenärens bästa intresse*: att ingen borgenär som inte samtycker till en omstruktureringsplan skulle få en sämre ställning enligt planen än denne

skulle ha haft i fall av likvidation, oberoende av om gäldenärens verksamhet likviderades eller såldes utan avbrott i driften.

- (10) *regel om absolut prioritet*: att en klass borgenärer som inte samtycker till en omstruktureringsplan måste tillgodoses fullständigt innan en lägre prioriterad klass borgenärer kan få någon utdelning eller behålla något intresse enligt omstruktureringsplanen.
- (11) *ny finansiering*: alla nya medel, oberoende av om de tillhandahålls av en befintlig eller en ny borgenär, som är nödvändiga för att genomföra en omstruktureringsplan, som har överenskommit i den omstruktureringsplanen och därefter bekräftats av en rättslig eller administrativ myndighet.
- (12) *tillfällig finansiering*: alla nya medel, oberoende av om de tillhandahålls av en befintlig eller en ny borgenär, som är rimligen och omedelbart nödvändiga för att gäldenärens verksamhet ska kunna försätta att drivas eller överleva, eller för att bevara eller öka värdet på den verksamheten i avvaktan på bekräftelsen av en omstruktureringsplan.
- (13) *överskuldssatt entreprenör*: en fysisk person som utövar en näringsverksamhet, en affärsverksamhet, ett hantverk eller ett yrke och som inte endast tillfälligt är oförmögen att betala sina skulder när de förfaller till betalning.
- (14) *fullständig skuldavskrivning*: annullering av utestående skulder till följd av ett förfarande som omfattar realisering av tillgångar och/eller en återbetalnings-/skuldsaneringsplan.
- (15) *förvaltare på området för omstrukturering*: en person eller ett organ som utses av en rättslig eller administrativ myndighet för att utföra en eller flera av följande uppgifter:
 - (a) Bistå gäldenären eller borgenärerna med att utarbeta eller förhandla om en omstruktureringsplan.
 - (b) Övervaka gäldenärens verksamhet under förhandlingarna om en omstruktureringsplan och rapportera till en rättslig eller administrativ myndighet.
 - (c) Utöva delvis kontroll över gäldenärens tillgångar eller verksamhet under förhandlingarna.

Artikel 3

Tidig varning

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att gäldenärer och entreprenörer har tillgång till verktyg för tidig varning som kan upptäcka en försämring av verksamhetsutvecklingen och signalera till gäldenären eller entreprenören att de måste agera skyndsamt.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att gäldenärer och entreprenörer har tillgång till relevant aktuell, tydlig, koncis och användarvänlig information om tillgången till verktyg för tidig varning och alla medel som står till deras förfogande för att omstruktureras i ett tidigt skede eller för att erhålla avskrivning av personliga skulder.
3. Medlemsstaterna får begränsa den tillgång som avses i punkterna 1 och 2 till små och medelstora företag eller till entreprenörer.

AVDELNING II

Ramar för förebyggande omstrukturering

Kapitel 1

Tillgång till ramar för förebyggande omstrukturering

Artikel 4

Tillgång till ramar för förebyggande omstrukturering

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att gäldenärer i ekonomiska svårigheter, om det råder sannolikhet för insolvens, har tillgång till en effektiv ram för förebyggande omstrukturering som ger dem möjlighet att omstrukturera sina skulder eller sin verksamhet, återupprätta sin livskraft och undvika insolvens.
2. Ramar för förebyggande omstrukturering kan bestå av ett eller flera förfaranden eller en eller flera åtgärder.
3. Medlemsstaterna ska inrätta bestämmelser som begränsar rättsliga eller administrativa myndigheters medverkan till fall där det är nödvändigt och proportionerligt så att varje berörd parts rättigheter tillvaratas.
4. Ramar för förebyggande omstrukturering ska vara tillgängliga på ansökan av gäldenären, eller av borgenärer med gäldenärens medgivande.

Kapitel 2

Underlätta förhandlingar om förebyggande omstruktureringsplaner

Artikel 5

Gäldenär som fortfarande råder över sina tillgångar

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att gäldenärer som får tillgång till förfaranden för förebyggande omstrukturering helt eller åtminstone delvis behåller kontrollen över sina tillgångar och den dagliga driften av verksamheten.
2. Det ska inte vara obligatoriskt att en rättslig eller administrativ myndighet i alla fall utser en förvaltare på området för omstrukturering.
3. Medlemsstaterna får kräva att en förvaltare på området för omstrukturering utses i följande fall:
 - (a) Om gäldenären beviljas ett generellt avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder i enlighet med artikel 6.
 - (b) Om omstruktureringsplanen behöver bekräftas av en rättslig eller administrativ myndighet genom en klassöverskridande ”cram-down” i enlighet med artikel 11.

Artikel 6

Avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att gäldenärer som förhandlar om en omstruktureringsplan med sina borgenärer får omfattas av ett avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder om och i den utsträckning ett sådant avbrytande är nödvändigt för att stödja förhandlingarna om omstruktureringsplanen.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att ett avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder får beslutas avseende alla typer av borgenärer, inbegripet borgenärer med säkerhet och prioriterade borgenärer. Avbrytandet kan vara generellt och omfatta samtliga borgenärer eller begränsat och omfatta en eller flera enskilda borgenärer, i enlighet med nationell rätt.

3. Punkt 2 ska inte tillämpas på arbetstagares utestående fordringar utom och i den utsträckning medlemsstaterna på andra sätt säkerställer att betalningen av sådana fordringar garanteras med en skyddsnivå som är åtminstone lika hög som den som föreskrivs i relevant nationell lagstiftning som införlivar direktiv 2008/94/EG.
4. Medlemsstaterna ska begränsa varaktigheten av avbrytandet av enskilda verkställighetsåtgärder till en period som inte får överstiga fyra månader.
5. Medlemsstaterna får dock ge rättsliga eller administrativa myndigheter möjlighet att på begäran av gäldenären eller av borgenärer förlänga den inledande varaktigheten av avbrytandet av enskilda verkställighetsåtgärder eller att bevilja ett nytt avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder. Sådan förlängd eller ny period av avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder får endast beviljas om det finns bevis för att
 - (a) relevanta framsteg i förhandlingarna om omstruktureringsplanen har gjorts, och
 - (b) ett fortsatt avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder inte otillbörligt skadar några berörda parter rättigheter eller intressen.
6. Varje ytterligare förlängning får beviljas endast om de villkor som avses i punkt 5 a och b är uppfyllda och omständigheterna i ärendet visar en stor sannolikhet för att en omstruktureringsplan kommer att antas.
7. Den sammanlagda varaktigheten av avbrytandet av enskilda verkställighetsåtgärder, inbegripet förlängningar och förnyelser, får inte överstiga tolv månader.
8. Medlemsstaterna ska säkerställa att rättsliga eller administrativa myndigheter får upphäva avbrytandet av enskilda verkställighetsåtgärder helt eller delvis
 - (a) om det blir uppenbart att en andel av borgenärer som enligt nationell rätt skulle kunna blockera antagandet av omstruktureringsplanen inte stöder en fortsättning av förhandlingarna, eller
 - (b) om gäldenären eller förvaltaren på området för omstrukturering begär det.
9. Medlemsstaterna ska säkerställa att om en enskild borgenär eller en enskild klass borgenärer lider eller skulle lida otillbörlig skada av ett avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder, får den rättsliga eller administrativa myndigheten, på begäran av de berörda borgenärerna, besluta att inte bevilja avbrytandet av enskilda verkställighetsåtgärder eller att upphäva ett avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder som redan beslutats avseende den borgenären eller klassen av borgenärer.

Artikel 7

Verkningar av avbrytandet av enskilda verkställighetsåtgärder

1. Om det under den tid enskilda verkställighetsåtgärder är avbrutna uppstår en skyldighet för gäldenären enligt nationell rätt att ansöka om insolvens, ska denna skyldighet förklaras vilande så länge avbrytandet varar.

2. Ett generellt avbrytande som omfattar samtliga borgenärer ska förhindra att insolvensförfaranden inleds på begäran av en eller flera borgenärer.
3. Medlemsstaterna får avvika från punkt 1 om gäldenären blir illikvid och därmed oförmögen att betala sina skulder när de förfaller till betalning under avbrytandeperioden. I så fall ska medlemsstaterna säkerställa att omstruktureringsförfaranden inte avslutas automatiskt och att en rättslig eller administrativ myndighet, efter att ha prövat utsikterna att uppnå en överenskommelse om en framgångsrik omstruktureringsplan inom avbrytandeperioden, kan besluta att inledandet av insolvensförfarandet ska skjutas upp och att avbrytandet av enskilda verkställighetsåtgärder ska fortsätta att gälla.
4. Medlemsstaterna ska säkerställa att borgenärer som omfattas av avbrytandet under avbrytandeperioden inte får hålla inne en prestation eller avsluta, påskynda eller på annat sätt ändra kontrakt för senare verkställighet till skada för gäldenärer vad avser skulder som uppstod före avbrytandet. Medlemsstaterna får begränsa tillämpningen av denna bestämmelse till väsentliga kontrakt som är nödvändiga för fortsättningen av den dagliga driften av verksamheten.
5. Medlemsstaterna ska säkerställa att borgenärer inte får hålla inne en prestation eller avsluta, påskynda eller på annat sätt ändra kontrakt för senare verkställighet till skada för gäldenärer med stöd av en kontraktsklausul som föreskriver om sådana åtgärder, endast av det skälet att gäldenären har gått in i omstruktureringsförhandlingar, att det har ansökts om avbrytande av enskilda verkställighetsåtgärder, att sådant avbrytande har beslutats eller att någon liknande händelse som har samband med avbrytandet har ägt rum.
6. Medlemsstaterna ska säkerställa att ingenting hindrar gäldenären från att inom ramen för den löpande affärsverksamheten betala fordringar från, eller skulder till, icke berörda borgenärer och fordringar från berörda borgenärer som uppstår efter det att avbrytandet har beviljats och som fortsätter att uppstå under avbrytandeperioden.
7. Medlemsstaterna ska inte kräva att gäldenärer ansöker om att insolvensförfaranden ska inledas om avbrytandeperioden löper ut utan att en överenskommelse om en omstruktureringsplan har nåtts, om inte övriga villkor för en sådan ansökan enligt nationell rätt är uppfyllda.

Kapitel 3

Omstruktureringsplaner

Artikel 8

Omstruktureringsplaners innehåll

1. Medlemsstaterna ska kräva att omstruktureringsplaner som ges in till en rättslig eller administrativ myndighet för bekräftelse innehåller åtminstone följande information:
 - (a) Gäldenärens identitet eller den gäldenärens verksamhet för vilken omstruktureringsplanen föreslås.
 - (b) En värdering av gäldenärens eller gäldenärens verksamhets nuvärde samt en motiverad redogörelse för skälen till och omfattningen av gäldenärens ekonomiska svårigheter.
 - (c) Berörda parter identitet, oberoende av om de namnges individuellt eller beskrivs med hänvisning till en eller flera skuldkategorier, samt deras fordringar eller intressen som omfattas av omstruktureringsplanen.
 - (d) De klasser som de berörda parterna har grupperats i med avseende på antagandet av planen, tillsammans med skälen för att så har skett och information om de respektive värdena av borgenärer och medlemmar i varje klass.
 - (e) Icke berörda parter identitet, oberoende av om de namnges individuellt eller beskrivs med hänvisning till en eller flera skuldkategorier, tillsammans med en redogörelse för skälen till varför planen inte föreslås beröra dem.
 - (f) Villkoren i planen, inbegripet men inte begränsat till
 - i) dess föreslagna varaktighet,
 - ii) varje förslag enligt vilket skulder läggs om eller efterskänks eller konverteras till andra former av förpliktelser,
 - iii) varje ny finansiering som planeras som en del av omstruktureringsplanen.
 - (g) Ett yttrande eller en motiverad redogörelse från den person som är ansvarig för att föreslå omstruktureringsplanen som förklarar varför verksamheten är livskraftig och hur genomförandet av den föreslagna planen sannolikt leder till att gäldenären kan undvika insolvens och återupprätta sin livskraft på lång sikt, samt anger de förväntade nödvändiga förutsättningarna för dess framgång.
2. Medlemsstaterna ska hålla en förslag till omstruktureringsplan tillgänglig online. Förslaget ska innehålla åtminstone den information som krävs enligt nationell rätt och ska ge allmän men praktisk information om hur förslaget ska användas. Förslaget ska hållas tillgänglig på det eller de officiella språken i medlemsstaten. Medlemsstaterna ska sträva efter att hålla förslaget tillgänglig på andra språk, särskilt språk som används i internationella affärer. Förslaget ska vara utformad på ett sådant sätt att den kan anpassas till behoven och omständigheterna i varje enskilt fall.
3. Parterna får välja om de vill använda förslaget till omstruktureringsplan eller inte.

Artikel 9

Antagande av omstruktureringsplaner

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att varje berörd borgenär har rätt att rösta om antagandet av en omstruktureringsplan. Medlemsstaterna får också bevilja sådana rösträttigheter till berörda andelsinnehavare, i enlighet med artikel 12.2.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att berörda parter behandlas i separata klasser som återspeglar kriterierna för klassbildning. Klasserna ska bildas på ett sådant sätt att varje klass omfattar fordringar och intressen med rättigheter som är tillräckligt likartade för att motivera att medlemmarna i klassen betraktas som en homogen grupp med enhetliga intressen. Som ett minimum ska fordringar med säkerhet och fordringar utan säkerhet behandlas i separata klasser vid antagandet av en omstruktureringsplan. Medlemsstaterna får också föreskriva att arbetstagare behandlas i en egen separat klass.
3. Klassbildning ska prövas av den rättsliga eller administrativa myndigheten när en ansökan om bekräftelse av omstruktureringsplanen ges in.
4. En omstruktureringsplan ska anses ha antagits av berörda parter under förutsättning att en majoritet uttryckt som beloppet av deras fordringar eller intressen erhålls i var och en av klasserna. Medlemsstaterna ska föreskriva den majoritet som krävs för antagandet av en omstruktureringsplan, vilken i vart fall inte får vara högre än 75 % av beloppet av fordringarna eller intressena i varje klass.
5. Medlemsstaterna får föreskriva att en röstning om antagandet av en omstruktureringsplan har formen av ett samråd och godkännande mellan en erforderlig majoritet av berörda parter i varje klass.
6. Om den nödvändiga majoriteten inte nås i en eller flera röstningsklasser som inte samtycker till planen, får planen ändå bekräftas om den iakttar de krav för klassöverskridande ”cram-down” som anges i artikel 11.

Artikel 10

Bekräftelse av omstruktureringsplaner

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att följande omstruktureringsplaner kan bli bindande för parterna endast om de bekräftas av en rättslig eller administrativ myndighet:
 - (a) Omstruktureringsplaner som påverkar intressena för berörda parter som inte samtycker till planen.
 - (b) Omstruktureringsplaner genom vilka ny finansiering tillhandahålls.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de villkor enligt vilka en omstruktureringsplan kan bekräftas av en rättslig eller administrativ myndighet är tydligt angivna och omfattar åtminstone följande:
 - (a) Omstruktureringsplanen har antagits i enlighet med artikel 9 och har meddelats alla kända borgenärer som sannolikt kommer att påverkas av den.
 - (b) Omstruktureringsplanen iakttar testet om borgenärens bästa intresse.
 - (c) Varje ny finansiering är nödvändig för att genomföra omstruktureringsplanen och skadar inte otillbörligen borgenärernas intressen.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att rättsliga eller administrativa myndigheter får vägra att bekräfta en omstruktureringsplan om planen inte har rimliga utsikter att förhindra gäldenärens insolvens och säkra verksamhetens livskraft.
4. Medlemsstaterna ska säkerställa att om det krävs att en rättslig eller administrativ myndighet bekräftar en omstruktureringsplan för att denna ska bli bindande, ska ett beslut fattas utan onödigt dröjsmål efter det att ansökan om bekräftelse gavs in och under alla omständigheter senast 30 dagar efter det att ansökan gavs in.

Artikel 11

Klassöverskridande "cram-down"

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att en omstruktureringsplan som inte godkänns av var och en av klasserna av berörda parter får bekräftas av en rättslig eller administrativ myndighet på begäran av en gäldenär eller på begäran av en borgenär med gäldenärens samtycke och göras bindande för en eller flera klasser som inte samtycker till planen, om omstruktureringsplanen
 - (a) uppfyller villkoren i artikel 10.2,
 - (b) har godkänts av minst en klass av berörda borgenärer som inte är en aktieinnehavarklass eller någon annan klass som, vid en värdering av företaget, inte skulle få någon betalning eller annan ersättning om den normala rangordningen av prioriterade fordringar i en likvidation tillämpades,
 - (c) iakttar regeln om absolut prioritet.
2. Medlemsstaterna får variera det minsta antal berörda klasser som krävs för att godkänna planen som föreskrivs i punkt 1 b.

Artikel 12

Andelsinnehavare

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att om det finns en sannolikhet för insolvens får aktieägare och andra andelsinnehavare med intressen i gäldenären inte otillbörligen hindra antagandet eller genomförandet av en omstruktureringsplan som skulle återupprätta verksamhetens livskraft.
2. För att uppnå målet i punkt 1 får medlemsstaterna föreskriva att andelsinnehavare grupperas i en eller flera egna separata klasser och ges rätt att rösta om antagandet av omstruktureringsplaner. I detta fall ska antagandet och bekräftelsen av omstruktureringsplaner vara föremål för den mekanism för klassöverskridande ”cram-down” som föreskrivs i artikel 11.

Artikel 13

Värdering utförd av den rättsliga eller administrativa myndigheten

1. Ett likvidationsvärde ska fastställas av den rättsliga eller administrativa myndigheten om en omstruktureringsplan överklagas på grund av en påstådd överträdelse av testet om borgenärens bästa intresse.
2. Ett företagsvärde ska fastställas av den rättsliga eller administrativa myndigheten på grundval av företagets värde som pågående verksamhet i följande fall:
 - (a) Om en tillämpning av mekanismen för klassöverskridande ”cram-down” är nödvändig för antagandet av omstruktureringsplanen.
 - (b) Om en omstruktureringsplan överklagas på grund av en påstådd överträdelse av regeln om absolut prioritet.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att kvalificerade sakkunniga utses, när det är nödvändigt och lämpligt, för att bistå den rättsliga eller administrativa myndigheten vid värderingen, inbegripet när en borgenär överklagar värdet av säkerheten.
4. Medlemsstaterna ska säkerställa att de överklaganden som avses i punkterna 1, 2 och 3 kan ges in till den rättsliga eller administrativa myndighet som har att bekräfta omstruktureringsplanen eller framställas i samband med ett överklagande av ett beslut om bekräftelse av en omstruktureringsplan.

Artikel 14

Verkningar av omstruktureringsplaner

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att omstruktureringsplaner som bekräftas av en rättslig eller administrativ myndighet är bindande för varje part som identifieras i planen.
2. Borgenärer som inte deltar i antagandet av en omstruktureringsplan ska inte påverkas av planen.

Artikel 15

Överklaganden

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att ett beslut om bekräftelse av en omstruktureringsplan som har fattats av en rättslig myndighet får överklagas till en högre rättslig myndighet och att ett beslut om bekräftelse av en omstruktureringsplan som har fattats av en administrativ myndighet får överklagas till en rättslig myndighet.
2. Överklaganden ska handläggas skyndsamt.
3. Ett överklagande av ett beslut om bekräftelse av en omstruktureringsplan ska inte ha uppskjutande verkan på verkställigheten av planen.
4. Medlemsstaterna ska säkerställa att om ett överklagande i enlighet med punkt 3 bifalls får den rättsliga myndigheten antingen
 - (a) upphäva omstruktureringsplanen, eller
 - (b) bekräfta planen och bevilja ekonomisk ersättning till de borgenärer som inte samtyckte till planen, vilken ska betalas av gäldenären eller av de borgenärer som röstade för planen.

KAPITEL 4

Skydd för ny finansiering, tillfällig finansiering och andra transaktioner i samband med omstruktureringen

Artikel 16

Skydd för ny finansiering och tillfällig finansiering

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att ny finansiering och tillfällig finansiering uppmuntras och skyddas på lämpligt sätt. I synnerhet får ny och tillfällig finansiering inte förklaras ogiltig eller kunna förklaras ogiltig eller förklaras icke verkställbar som en återvinningsgrundande handling i samband med senare insolvensförfaranden, om inte sådana transaktioner har genomförts på bedrägligt sätt eller i ond tro.
2. Medlemsstaterna får tillerkänna dem som beviljar ny eller tillfällig finansiering rätt att i samband med senare likvidationsförfaranden få utdelning med prioritet i förhållande till övriga borgenärer vars fordringar på pengar eller tillgångar annars skulle ha högre eller lika förmånsrätt. I sådana fall ska medlemsstaterna rangordna ny finansiering och tillfällig finansiering åtminstone högre än vanliga oprioriterade borgenärens fordringar.
3. De som beviljar ny finansiering eller tillfällig finansiering i en omstruktureringsprocess ska vara undantagna från civilrättsligt, administrativt och straffrättsligt ansvar i samband med gäldenärens senare insolvens, om inte sådan finansiering har beviljats på bedrägligt sätt eller i ond tro.

Artikel 17

Skydd för andra transaktioner i samband med omstruktureringen

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att transaktioner som genomförts för att främja förhandlingar om en omstruktureringsplan som har bekräftats av en rättslig eller administrativ myndighet eller vilka är nära förbundna med sådana förhandlingar inte förklaras ogiltiga eller kan förklaras ogiltiga eller förklaras icke verkställbara som återvinningsgrundande handlingar i samband med senare insolvensförfaranden, om inte sådana transaktioner har genomförts på bedrägligt sätt eller i ond tro.
2. Följande transaktioner ska omfattas av det skydd som avses i punkt 1:
 - (a) Betalning av rimliga avgifter och kostnader för förhandling om och antagande, bekräftelse eller genomförande av en omstruktureringsplan.

- (b) Betalning av rimliga avgifter och kostnader för att söka yrkesmässig rådgivning i samband med varje aspekt av en omstruktureringsplan.
 - (c) Betalning av löner till arbetstagare för redan utfört arbete.
 - (d) Varje annan nödvändig och rimlig betalning och utbetalning som görs inom ramen för den löpande affärsverksamheten.
 - (e) Transaktioner såsom ny kredit, finansiella bidrag eller partiella överföringar av tillgångar utanför den löpande affärsverksamheten som görs när förhandlingar om en omstruktureringsplan övervägs och i nära anknytning till dessa.
3. Medlemsstaterna får kräva att de transaktioner som avses i punkt 2 e ska godkännas av en förvaltare på området för omstrukturering eller av en rättslig eller administrativ myndighet för att kunna omfattas av det skydd som avses i punkt 1.
4. Medlemsstaterna ska säkerställa att varje transaktion, betalning, utbyte av skulder mot aktier, garanti eller säkerhet som genomförts för att främja genomförandet av en omstruktureringsplan som har bekräftats av en rättslig eller administrativ myndighet eller som är nära förbunden med sådant genomförande inte förklaras ogiltig eller kan förklaras ogiltig eller förklaras icke verkställbar som återvinningsgrundande handling i samband med senare insolvensförfaranden, om inte sådana transaktioner har genomförts på bedrägligt sätt eller i ond tro, oberoende av huruvida sådana transaktioner anses ha genomförts inom ramen för den löpande affärsverksamheten eller inte.

KAPITEL 5

Företagsledares skyldigheter i samband med en förebyggande omstruktureringsplan

Artikel 18

Företagsledares skyldigheter

Medlemsstaterna ska föreskriva regler för att säkerställa att företagsledare har följande skyldigheter om det finns en sannolikhet för insolvens:

- (a) Att vidta omedelbara åtgärder för att minimera förlusterna för borgenärer, arbetstagare, aktieägare och andra intressenter.
- (b) Att ta vederbörlig hänsyn till borgenärers och andra intressenters intressen.
- (c) Att vidta rimliga åtgärder för att undvika insolvens.
- (d) Att undvika uppsåtligt eller grovt oaktsamt handlande som hotar företagets livskraft.

AVDELNING III

EN ANDRA CHANS FÖR ENTREPRENÖRER

Artikel 19

Tillgång till skuldavskrivning

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att överskuldssatta entreprenörers skulder får avskrivas fullständigt i enlighet med detta direktiv.
2. Medlemsstater i vilka fullständig skuldavskrivning är förenad med villkor om att entreprenören återbetalar delar av skulden ska säkerställa att den tillhörande återbetalningsskyldigheten bygger på entreprenörens individuella situation och särskilt står i proportion till hans eller hennes disponibla inkomst under avskrivningsperioden.

Artikel 20

Skuldavskrivningsperiod

1. Den tidsperiod efter vilken överskuldssatta entreprenörers skulder får avskrivas fullständigt ska vara högst tre år räknat från
 - (a) den dag då den rättsliga eller administrativa myndigheten beslutade att inleda ett sådant förfarande, vid ett förfarande som avslutas med likvidation av en överskuldssatt gäldenärs tillgångar, eller
 - (b) den dag då återbetalningsplanen började genomföras, vid ett förfarande som omfattar en återbetalningsplan.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att överskuldssatta entreprenörers skulder är avskrivna när skuldavskrivningsperioden löper ut utan att de på nytt behöver ansöka till en rättslig eller administrativ myndighet.

Artikel 21

Näringsförbudsperiod

Medlemsstaterna ska säkerställa att om en överskuldssatt entreprenör erhåller skuldavskrivning i enlighet med detta direktiv, ska varje förbud mot att starta och driva handel, företag, hantverk eller yrkesverksamhet som är knutet till entreprenörens överskuldssättning upphöra att ha verkan senast vid utgången av skuldavskrivningsperioden, utan att entreprenören på nytt behöver ansöka till en rättslig eller administrativ myndighet.

Artikel 22

Begränsningar

1. Med avvikelse från artiklarna 19, 20 och 21 får medlemsstaterna behålla eller införa bestämmelser som begränsar tillgången till skuldavskrivning eller föreskriver längre perioder för att erhålla fullständig skuldavskrivning eller längre näringsförbudsperioder under vissa väldefinierade omständigheter och om sådana begränsningar är berättigade av hänsyn till ett allmänt intresse, särskilt
 - (a) om den överskuldssatta entreprenören agerade ohederligt eller i ond tro gentemot borgenärerna när denne blev skuldssatt eller under indrivningen av skulderna,
 - (b) om den överskuldssatta entreprenören inte följer en återbetalningsplan eller någon annan rättslig skyldighet som syftar till att skydda borgenärernas intressen,
 - (c) vid oegentlig tillgång till skuldavskrivningsförfaranden,
 - (d) vid upprepad tillgång till skuldavskrivningsförfaranden inom en viss tidsperiod.
2. Medlemsstaterna får föreskriva längre skuldavskrivningsperioder i fall där en överskuldssatt entreprenörs stadigvarande bostad är utesluten från möjligheten till realisering av tillgångar för att trygga försörjningen för den överskuldssatta entreprenören och hans eller hennes familj.
3. Medlemsstaterna får utesluta vissa skuldkategorier, såsom skulder med säkerhet eller skulder som härrör från straffrättsliga påföljder eller utomobligatoriskt ansvar, från skuldavskrivning eller föreskriva en längre skuldavskrivningsperiod om sådan uteslutning eller längre period är berättigad av hänsyn till ett allmänt intresse.
4. Med avvikelse från artikel 21 får medlemsstaterna föreskriva längre eller obestämda näringsförbudsperioder om den överskuldssatta entreprenören tillhör en viss yrkeskategori som omfattas av särskilda etiska regler eller om näringsförbud har beslutats av en domstol i ett straffrättsligt förfarande.

Artikel 23

Förening av förfaranden avseende yrkesmässiga och personliga skulder

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att om en överskuldssatt entreprenör har yrkesmässiga skulder som uppkommit inom ramen för dennes handel, företag, hantverk eller yrkesverksamhet och personliga skulder som uppkommit utanför denna verksamhet, ska alla skulder behandlas i ett och samma förfarande med avseende på att uppnå skuldavskrivning.
2. Medlemsstaterna får avvika från punkt 1 och föreskriva att yrkesmässiga och personliga skulder ska behandlas i separata förfaranden, under förutsättning att dessa förfaranden kan samordnas med avseende på att uppnå skuldavskrivning i enlighet med detta direktiv.

AVDELNING IV

Åtgärder för att göra förfaranden för omstrukturering, insolvens och en andra chans effektivare

Artikel 24

Rättsliga och administrativa myndigheter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att ledamöterna vid de rättsliga och administrativa myndigheter som handlägger frågor om omstrukturering, insolvens och en andra chans får grundutbildning och fortbildning till en nivå som är lämplig i förhållande till deras ansvar.
2. Medlemsstaterna ska, utan att det påverkar rättsväsendets oberoende och olikheter i rättsväsendets uppbyggnad i unionen, säkerställa att frågor om omstrukturering, insolvens och en andra chans som handläggs av rättsliga myndigheter handläggs på ett effektivt sätt som säkerställer att förfarandena behandlas snabbt och att ledamöterna vid den handläggande rättsliga myndigheten har nödvändig sakkunskap och specialisering.

Artikel 25

Förvaltare på området för omstrukturering, insolvens och en andra chans

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att medlare, insolvensförvaltare och andra förvaltare som utsetts i frågor som rör omstrukturering, insolvens och en andra chans får nödvändig grundutbildning och fortbildning så att det säkerställs att de tillhandahåller sina tjänster på ett effektivt, opartiskt, oberoende och kompetent sätt i förhållande till parterna.
2. Medlemsstaterna ska på varje sätt de finner lämpligt uppmuntra förvaltare på området för omstrukturering, insolvens och en andra chans att utarbeta och ansluta sig till frivilliga uppförandekoder och andra effektiva tillsynsmekanismer som avser tillhandahållandet av sådana tjänster.

Artikel 26

Utseende av förvaltare på området för omstrukturering, insolvens och en andra chans

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att förfarandet för hur förvaltare på området för omstrukturering, insolvens och en andra chans utses, avsätts och avgår är tydligt, förutsägbart och rättvist och, särskilt, uppfyller kraven i punkterna 2, 3 och 4.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att behörighetskraven och grunderna för att en insolvensförvaltare kan vara obehörig för utnämning är tydliga och transparenta.
3. Om förvaltare på området för omstrukturering, insolvens och en andra chans utses av den rättsliga eller administrativa myndigheten ska medlemsstaterna säkerställa att kriterierna för hur den rättsliga eller administrativa myndigheten väljer ut en sådan förvaltare är tydliga och transparenta. Vid urvalet av en förvaltare på området för omstrukturering, insolvens och en andra chans i ett enskilt ärende, ska hänsyn tas till förvaltarens erfarenhet och sakkunskap. Om det är lämpligt ska gäldenärerna och borgenärerna rådfrågas vid urvalet av förvaltaren.
4. Vid omstrukturerings- och insolvensförfaranden med gränsöverskridande inslag ska hänsyn tas till förvaltarens förmåga att kommunicera och samarbeta med utländska insolvensförvaltare och utländska rättsliga eller administrativa myndigheter och till dennes personalresurser och administrativa resurser.

Artikel 27

Tillsyn av och ersättning till förvaltare på området för omstrukturering, insolvens och en andra chans

1. Medlemsstaterna ska inrätta tillsyns- och regleringsstrukturer för att säkerställa att det arbete som förvaltare på området för omstrukturering, insolvens och en andra chans utför övervakas på lämpligt sätt. Denna tillsyn och reglering ska även omfatta en lämplig och effektiv ordning för att ålägga sanktioner för förvaltare som har brustit vid fullgörandet av sina uppgifter.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de arvoden som förvaltare på området för omstrukturering, insolvens och en andra chans debiterar styrs av regler som skapar incitament för ett snabbt och effektivt avslutande av förfaranden, med beaktande av ärendets komplexitet. Medlemsstaterna ska säkerställa att lämpliga förfaranden med inbyggda garantier finns tillgängliga för att säkerställa att tvister om ersättning kan lösas snabbt.

Artikel 28

Användning av elektroniska kommunikationsmedel

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att följande åtgärder kan vidtas elektroniskt, även i gränsöverskridande situationer:
 - (a) Anmälan av fordringar.
 - (b) Ingivande av omstruktureringsplaner eller återbetalningsplaner till behöriga rättsliga eller administrativa myndigheter.
 - (c) Meddelanden till borgenärer.
 - (d) Röstning om omstruktureringsplaner.
 - (e) Ingivande av överklaganden.

AVDELNING V

Övervakning av förfaranden för omstrukturering, insolvens och skuldavskrivning

Artikel 29

Insamling av uppgifter

1. För att uppnå tillförlitlig årlig statistik ska medlemsstaterna på medlemsstatsnivå samla in och aggregera uppgifter om följande:
 - (a) Antal inledda, pågående och avslutade förfaranden, uppdelat på
 - i) förfaranden för förebyggande omstrukturering,
 - ii) insolvensförfaranden, såsom likvidationsförfaranden,
 - iii) förfaranden som leder till fullständig skuldavskrivning för fysiska personer.
 - (b) Förfarandets längd, från inledande till utbetalning, angivet separat per typ av förfarande (förfarande för förebyggande omstrukturering, insolvensförfarande, skuldavskrivningsförfarande).
 - (c) Andel av varje typ av resultat inom varje omstrukturerings- eller insolvensförfarande, inbegripet antal förfaranden som det ansökts om men som inte inletts på grund av brist på tillgängliga medel i gäldenärens bo.
 - (d) Genomsnittliga kostnader för varje förfarande som beviljats av den rättsliga eller administrativa myndigheten, i euro.
 - (e) Utdelningsgrad, angivet separat för borgenärer med säkerhet och borgenärer utan säkerhet, samt antal förfaranden med en total utdelning på noll eller högst två procent avseende var och en av de förfarandetyper som avses i led a.
 - (f) Antal gäldenärer som är föremål för förfaranden som avses i led a i som inom tre år från avslutandet av sådana förfaranden blir föremål för något av de förfaranden som avses i leden a i och ii.
 - (g) Antal gäldenärer som, efter att ha undergått ett förfarande som avses i led a ii, blir föremål för ett annat sådant förfarande eller ett annat förfarande som avses i led a.

Vid tillämpningen av första stycket ska utdelningsgrader anges efter kostnader, och anonymiserade datafält ska visa både utdelningsgrad och utdelningsgrad i förhållande till tid fram till utdelning.

2. Medlemstaterna ska dela upp den statistik som avses i punkt 1 efter
 - (a) den berörda gäldenärens storlek, med avseende på antal anställda,
 - (b) huruvida gäldenärerna är fysiska eller juridiska personer,
 - (c) i fråga om skuldavskrivning, om sådan åtskillnad görs enligt nationell rätt, huruvida förfarandena endast berör entreprenörer eller alla fysiska personer.
3. Medlemsstaterna ska sammanställa statistik från de aggregerade uppgifter som avses i punkterna 1 och 2 för hela kalenderår som avslutas den 31 december varje år, första gången med uppgifter som samlats in för det första hela kalenderår som följer på den [*datum då genomförandeåtgärder börjar tillämpas*]. Denna statistik ska meddelas kommissionen årligen på grundval av ett standardiserat formulär för uppgiftsöverföring, senast den 31 mars det kalenderår som följer på det år för vilket uppgifterna samlades in.
4. Kommissionen ska fastställa det meddelandeformulär som avses i punkt 3 genom genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 30.2.

Artikel 30

Kommitté

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

AVDELNING VI

Slutbestämmelser

Artikel 31

Förhållande till andra akter

1. Detta direktiv ska inte påverka tillämpningen av följande akter:
 - (a) Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper⁸⁰.
 - (b) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG om ställande av finansiell säkerhet⁸¹.
 - (c) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister⁸².
2. Detta direktiv ska inte påverka arbetstagares rättigheter som garanteras av direktiven 98/59/EG, 2001/23/EG, 2002/14/EG, 2008/94/EG och 2009/38/EG.

Artikel 32

Ändring av direktiv 2012/30/EU

I artikel 45 i direktiv 2012/30/EU ska följande punkt läggas till som punkt 4:

”4. Medlemsstaterna ska frångå artiklarna 19.1, 29, 33, 34, 35, 40.1 b, 41.1 och 42 i den mån och under den tid det behövs för fastställandet av den förebyggande omstruktureringsplan som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv ... [om ramar för förebyggande omstrukturering och en andra chans]*.

* Europaparlamentets och rådets direktiv ... [om ramar för förebyggande omstrukturering och en andra chans] (EUT...)”.

⁸⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper, EGT L 166, 11.6.1998, s. 45.

⁸¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG av den 6 juni 2002 om ställande av finansiell säkerhet, EGT L 168, 27.6.2002, s. 43.

⁸² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister, EUT L 201, 27.7.2012, s. 1.

Artikel 33

Översynsklausul

Senast den [*fem år från den dag då genomförandeåtgärder börjar tillämpas*] och därefter vart sjunde år, ska kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om tillämpningen av detta direktiv, inbegripet om huruvida ytterligare åtgärder för att konsolidera och stärka den rättsliga ramen för omstrukturering, insolvens och en andra chans bör övervägas.

Artikel 34

Genomförande

1. Medlemsstaterna ska anta och senast den [*två år från och med dagen för detta direktivs ikraftträdande*] offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den [*två år från och med dagen för detta direktivs ikraftträdande*], med undantag för de bestämmelser som genomför avdelning IV, som ska tillämpas från och med den [*tre år från och med dagen för detta direktivs ikraftträdande*].

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 35

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 36

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande